

Underveis

**Vakker
bibel-
formidling**

PÅSKEANDAKT:
Å STÅ OPP FRA
DE DØDE

KJERSTI STENHJEM LIE:

— **Gud har
hanket meg inn**

HISTORISK DEMOKRATI

EMIL SIMONSEN LEDER DELK UNG

JOSEF

Innhold

Vakker bibelformidling

Demokratisk gjennombrudd

Portrettet / KJERSTI STEN

2 Ledere

4 Redaksjonelt

5 Påskeandakt

9 Lammet – en påskerefleksjon

10 Tilsynsmannens perspektiv

12 Nytt fra menighetene

16 Min bibelhelt / Josef

18 Møte- og gudstjenestelisten

23 Diakonispalten

24 DELKs misjonsprosjekter

26 Skolesiden

28 Sankthansstevnet og GF

Nasjonal dugnad – ny hverdag

Bertil Andersson / tilsynsmann

For et år siden utlyste regjeringen nasjonal dugnad til kamp mot koronaviruset. Dugnaden var tenkt som en felles innsats under begrenset tid. Nå er den blitt til vår nye hverdag uten foreløpig sluttdato. Vi kan kjenne på en viss tretthet og motløshet.

Likevel har de fleste i Norge det godt selv med ulike restriksjoner på grunn av smittevern. Mange ser frem til at vaksineprogrammet skal hjelpe oss gjennom utfordringene, selv om noen er usikre på om vaksinen er godt nok utprøvd. På generelt grunnlag skal vi være takknemlige for at myndighetene arbeider målrettet for å beskytte og avverge smittefaren.

Frivillige og ansatte i våre menigheter tar igjen og

igjen nye tak for å legge til rette for kirkelig betjening og oppfølging. Jeg vil rette en hjertelig takk til dere alle som står på lokalt for at vi fortsatt kan være kirke for hverandre! Det er mye å glede seg over og være takknemlig for!

Sankthansstevnet vil også i år bestå av nettsendte møter (se annet sted i bladet). Vi håper likevel å komplettere disse med lokale mini-stevner. Generalforsamlingen er vedtatt utsatt til september, og vi ser med håp og glede frem til å kunne gjennomføre denne i Telemark menighets nye kirkebygg. Jo, her finnes det takkeemner, midt i pandemien.

Når de motløse tankene måtte komme, vil Herren styrke oss og sier: «Min fred gir jeg dere, ikke den fred

HJEM LIE

Første leder i DELK Ung

29 Bok- og podcast-anbefaling

32 Barnas side

34 Diverse informasjon

som verden gir. La ikke hjertet bli grepet av angst og motløshet» (Joh 14,27).

Vår Gud er all trøsts Gud. La oss derfor sammen prise ham og si: «*Lovet være Gud, vår Herre Jesu Kristi Far, den Far som er rik på barmhjertighet, vår Gud som gir all trøst! Han trøster oss i all vår nød, så vi skal kunne trøste dem som er i nød, med den trøst vi selv får av Gud*» (2 Kor 1,3-4).

Midt i nød og usikkerhet kan vi erfare at den trøst vi får av Gud, også kan bli til hjelp for andre. Vær velsignet i den oppgaven!

Velsignet faste og påskehøytid!

Om skaper- glede og Guds ord

Erling Rantrud / redaktør

Jeg kjenner en del snekkere. Det er få yrkesgrupper jeg beundrer mer enn dem. Det må i såfall være bønder som skaffer oss mat, eller sykepleiere og leger som fikser de utroligste ting. Men snekkere bygger hus! Jeg synes det er ganske så utrolig at noen kan gå løs på et stykke land med hammer og sag, og etter en stund tårner trygge konstruksjoner seg opp og familier kan flytte inn. Og så jobber de ute i allslags vær! Jeg har snekret noen bokhyller og denslags, men det stopper liksom der.

Andre jeg kjenner strikker og hekler. De knytter små knuter i garn som noen har kardet, og vips har de genser med mønster! Jeg kjenner folk som spiller de mest umulige instrumenter. Menn og kvinner som skriver dikt og synger. Jeg kjenner folk som dekker bord og lager måltid så hver eneste gjest føler seg spesiell og utvalgt til festen.

Gud skapte mennesket i sitt bilde, og hans skaperglede er lagt i oss og er en kilde til kreativitet av dimensjoner! Noen av de jeg nevner over, er kristne. Andre ikke. Jeg tror at Gud fryder seg når vi bruker evnene våre til å lovprise ham og forkynne hans storhet!

Enten du syr eller synger, tover eller taler, kan det gjøres til Guds ære. Kreativiteten og skapergleden vår skal ikke erstatte forkynnelsen av Guds ord, men den kan bekrefte og understreke! Neste gang du går ut i hagen og stikker spaden i jorden for å plante en spire, kan du tenke på at det du gjør ærer Gud og kan glede en nabo. Handlingen er lik om du planter for deg selv, men med det nevnte perspektivet blir den større og mer meningsfull!

Jesus var snekker. Jeg håper å en gang få se noe han har snekret. I mellomtiden kan vi fryde oss over alt han har skapt!

Med ønske om en kreativ vår til alle Underveis-lesere!

DELK

**I Jesus,
for hverandre,
ut i verden!**

UNDERVEIS er et informasjonsblad som skal fremme sunn åndelig utvikling, liv og vekst.

Bladet utgis av

Det evangelisk-lutherske kirkesamfunn (DELK) med fire nummer per år.

37. årgang.

Opplag 2100 eksemplarer.

Bladet er trykket på et miljøvennlig og svanemerket papir.

Gjengivelse tillatt med kildehenvisning.

Bladet finansieres med gaver.

www.delk.no – delk@delk.no

Ansvarlig redaktør

Tilsynsmann Bertil Andersson

Tlf. 45 48 22 30

bertil.andersson@delk.no

Redaktør Erling Ranrud

Tlf. 91 64 20 47

erling.ranrud@delk.no

Design & layout

Torunn Hvale Melbø

Tlf. 97 16 93 22

torunn.hvale@gmail.com

Trykkeri

07 Media

Forsidefoto

Privat

Distribusjon

DELK-kontoret

Telefon: 33 35 93 50

underveis.abonnement@delk.no

Økonomi

Det evangelisk-lutherske

kirkesamfunn

Døvikveien 2, 3176 Undrumsdal

delk@delk.no

Konto-nr. 3000 27 13949

ISSN: 0809-229x

REDAKSJONELT

Alt vi ikke får plass til å skrive om

Underveis forsøker å inneholde varierte tekster som vi håper er til glede og inspirasjon for dere lesere. Vi møter mennesker fra rundt omkring i DELK. Vi får andakter og dikt fra mange bidragsytere. Vi presenterer misjonsprosjekt og skolestoff. Allikevel er det helt sikkert veldig mye som skjer rundt omkring i menighetene, som vi aldri hører noe om. En kirke er mer enn sitt bygg. Kirken består av mennesker som tror på Kirkens Herre Jesus Kristus og vil følge ham! Det er dere som utgjør kirken som aller best kjenner de fine historiene der ute. Dere kjenner mennesker som viser seg som gode medmennesker. Dere hører de prekenes og taler som fester seg og skaper tro. Dere er de som utøver diakoni. Dere kjenner hverdagsmisjonærene.

Ta kontakt

Kanskje du har en fin historie å dele med oss andre? Send den gjerne inn til oss, eller kom med tips til folk vi kan intervju eller saker vi kan skrive om. Vi er takknemlig for tilbakemeldinger av alle slag! Med deres hjelp kan innholdet i bladet bli enda bedre! Så vil vi også oppmuntre dere til å la bladet ligge fremme når du har besøk av venner og familie (i den grad det er mulig med små besøk). Kanskje noen som ikke kjenner DELK så godt blir inspirert til å vite mer om hvem vi er?

Kort om kirkesamarbeid

For første gang ble det årlige møtet i Nettverk for evangelisk-luthersk kirkesamarbeid (NELK) holdt

digitalt. Representanter for ni kirkesamfunn og andre kirkelige enheter fra Norge, Sverige, Danmark og

Finland drøftet ulike spørsmål knyttet til kirkefelleskap. Det ble også gitt situasjonsrapporter fra medlemmene i nettverket. Bertil Andersson ble valgt til nytt medlem av styret etter Thor Henrik With som var ferdig med sin periode. Komiteen består for øvrig av Sigmund Hjorthaug og Asbjørn Hjorthaug. Boe Johannes Herman-sen er NELKs sekretær.

Bildet viser skjermdump fra årsmøtet i NELK.

DET EVANGELISK-LUTHERSKE KIRKESAMFUNNS (DELKS) BEKJENNELSE

♦ DELK bekjenner Jesus Kristus som Frelser og Herre og bygger på Bibelen som Guds inspirerte, ufeilbare og troverdige ord og den overordnede norm og kilde for tro, lære og liv.

♦ DELK holder følgende bekjennelsesskrifter for å være uttrykk for den rette forståelse av hovedpunktene i Bibelen:

• De tre oldkirkelige bekjennelser: den apostoliske, den nikenske og den athanasianske
• Den augsburgske konfesjon
• Luthers lille katekisme
DELKs bekjennelse forplikter alle menigheter, tillitsvalgte, ansatte og medarbeidere for øvrig.

♦ DELK har ca. 3.300 medlemmer fordelt på regionene Oslo, Buskerud, Vestfold, Telemark, Agder, Rogaland, Hordaland, Østfold og Troms.

Foto: Peter Johansen

Å stå opp fra de døde

Andakt av Peter Johansen, prest i Granly menighet, Tønsberg

Å stå opp fra de døde, sa du? Utrolig, vil de fleste si. Eller kanskje de ville føye til: Umulig. Ut fra egen erfaring er det lett å være enig i det. Jeg har hatt en del begravelser i årenes løp, og de som er gravlagt, pleier å forbli nettopp det. Likevel er det dette som er sentrum i forkynnelsen til de første kristne: Jesus ble korsfestet, døde og ble gravlagt, men graven hans er tom – han er stått opp, han lever!

For noen år siden kom jeg over et fenomen som jeg ville tenkt var både utrolig og umulig. En hestehov hadde skutt opp gjennom asfalten i et boligfelt på Askøy. Asfalt er hardt og sterkt stoff. Hvordan i alle dager kan en liten plante bryte gjennom et slikt materiale? Jeg hadde visst undervurdert kraften i den lille vårblomsten. Det ble en viktig påminnelse. For Kristus ble reist opp ved Faderens veldige kraft. Ja, det er sannelig noe mennesker i vår verden har lett for å undervurdere. Og kanskje vi som bekjenner troen også har en tendens til å glemme det ...?

Jeg hadde visst undervurdert kraften i den lille vårblomsten.

For vi er ofte så fryktelig redde og mismodige. Men tenk litt etter nå; hva skulle vi ha å frykte? Hvis Jesus har frelst oss, og til og med overvunnet døden for oss, hva skulle vi da ha å være redd for? Både julens og påskens budskap klinger sammen i dette ene: Frykt ikke! Hvis Guds veldige kraft reiste opp Jesus fra døden, da skal han også gi oss det samme! Derfor er det et stort gledesbudskap vi samles om hver søndag, for det er dagen som markerer oppstandelsen. Graven er tom; Jesus lever! ■

The Bible Project

Vakker bibelformidling

The Bible Project (heretter TBP) er et prosjekt som gir inspirasjon til bibellesingen. Ved hjelp av korte, animerte undervisningsvideoer på YouTube når det ut til millioner av mennesker verden over.

TEKST / ERLING RANTRUD ILLUSTRASJON / THE BIBLE PROJECT

” **Det er gode grunner til å tro at mange hundre tusen mennesker leser Bibelen på regelmessig basis etter å ha oppdaget filmene.**

Noen av oss kjenner til at tidligere DELK-prest Hans Johan Sagrusten er med som språklig konsulent, men hva er din rolle i prosjektet?

– TPB blir oversatt til en rekke språk. Jeg var initiativtaker for å få i gang den norske oversettelsen. I januar 2020 hadde vi møte om dette i NORME-Ung, og jeg fikk ansvaret for å drive prosessen videre. Bibelselskapet stiller med språkkonsulenter, og et eget produksjonsselskap samarbeider med TBP i USA om animasjon og produksjon. Rett før jul ble de første norske videoene lansert. Det er veldig spennende!

Karl-Johan Kjode er konsis, velformulert og engasjert når han forteller. De samme beskrivelsene kan også brukes for å beskrive videoene han forteller om!

I videoene kombinerer skaperne sine kunsteriske og visuelle fortelleregenskaper med sitt engasjement for Guds ord og sin teologiske innsikt. To verdener møtes. Vakker fortellerkunst og grunnleggende, god bibelkunnskap.

Inspirerer til bibellesning

Grunnleggerne Tim Mackie og Jon Collins fra Portland hadde et sterk ønske om å gjøre Bibelens Store Fortelling kjent for alle folk. Nå har det har vokst til å bli et formidabelt misjonsverktøy. Nettopp fordi det på enkelt og svært vakkert vis oppsummerer den store fortellingen i hver eneste video.

Det er finansiert gjennom såkalt crowdfunding (givertjeneste. red. anm). Siden det ikke er meningen å tjene penger, men bare samle inn nok til å drive prosjektet, distribueres alt gratis til alle som vil bruke det.

Undertegnede har fulgt med på prosjektet i mange år. Det er både visuelt vakkert og veldig lærerikt. Jeg er ikke overrasket over hvor stor utbredelse prosjektet har fått. Verden er i stadig forandring. Teknologi, informasjonsflyt og digitale vaner endrer seg enormt raskt. I en verden der mange ikke leser så mye lenger, er det en glede at disse

korte videoene faktisk har fått en stor mengde mennesker i verden til å lese og studere Bibelen! Det er vanskelig å finne nøyaktig statistikk, men det er gode grunner til å tro at mange hundretusen mennesker leser Bibelen på regelmessig basis etter å ha oppdaget filmene. Så hvordan ser en typisk video ut?

Karl-Johan fortsetter:

– Vel, de tar sikte på å beskrive en bibelsk bok, tematikk eller ord på en god og lettfattelig måte. Hva ligger for eksempel i ordet Shalom? Eller hva handler Jobs bok om? Ved å søke på The Bible Project og «Shalom» eller «Job» kan man få en veldig god forklaring.

Karl-Johan Kjode er generalsekretær i Laget. Han har kjent til og brukt *The Bible Project* i en årrekke. Underveis møtte han til videosamtale for å snakke om oversettelsen til norsk.

Kombinasjonen av bilder og ord forsterker budskapet. Tilsammen gir de et overblikk over temaet eller boken sammen med spennende detaljer. Så er det fascinerende at i nesten alle videoene, enten det er poetiske tekster i GT eller noe annet, så knyttes det alltid til evangeliet om korset. Det blir veldig tydelig at Jesus Kristus er sentrum i hele Bibelen. Videoene bidrar til å skape kontekst rundt lesingen. Dette reduserer risikoen for en «bibelvers til bibelvers-teologi» som i verste fall kan være ganske skadelig.

Fokus på korset

– Når jeg har sett på TBP, eller hørt på podcast fra dem, har jeg lagt merke til en setning; *«We believe that every book in the Bible is a unified story that leads to Christ.»* Dette er et sunt og godt slagord som peker på at det er Jesus alene som er det sentrale i vår tro. Det kan være godt å ha med seg når det er såpass mange ulike kirkesamfunn som bruker disse ressursene.

Jeg spør Karl-Johan om hva han tenker om utfordringer rundt økumenikk og ulike teologiske retninger. Representerer TBP en bestemt teologi?

– Du kan ikke unngå å si noe om teologi uten at folk vil være uenige, men jeg opplever at den ivaretar i all hovedsak en evangelisk kristendom med fokus på korset og alle menneskers behov for frelse gjennom troen på Jesus Kristus.

– Videre forsøker de å ikke ta stilling til typisk kirkesplittende spørsmål som sakramentlære for eksempel. Det er ekstremt viktig for å bevare økumenikken i prosjektet at de vokter sine ord når det kommer til forvaltningen av dåp og nattverd.

– Jeg opplever at de har klart å balansere fint på en knivsegg der det er overraskende mange som kan ta eierskap til prosjektet. Og jeg opplever selv også kunne ta eierskap til det. Det formidles tydelig gjennom hele prosjektet at en har et høyt bibelsyn. Det betyr også at de tar kraftig avstand til en kulturkristendom.

For å finne The Bible Project på nett kan du gå på YouTube og søke «Bible project Norge» eller bruke bibel.no sin portal på: <https://bibel.no/om-bibelen/bibleproject>. Ta en titt, da vel!

Linjene fra den gamle til den nye pakt er presentert utrolig fint.

«Avansert studiebibel»

– *Noe av det jeg selv har lagt merke til, er at filmene presenterer historie og fortelling mer enn tolkning. Kan dette være med på å tilgjengeliggjøre Bibelens budskap til ikkekristne?*

– Jeg mener det er veldig egnet til den personlige bibellesingen. Det er som en avansert studiebibel. Smågrupper og konfirmantarbeid er selvsagt godt. Det er også veldig nyttig for bibelformidlere i menigheten og det kan godt brukes som et pedagogisk hjelpemiddel utad.

– For Laget sin del mener vi at videoene passer perfekt inn i den norske skolen. Det vil bli sett på som et innsiddeperspektiv av de fleste, men det er godt innenfor rammene for hva som kan vises i den offentlige skolen. Mange lurer på hvorfor vi feirer pinse, påske og jul og da vil både Lukasevangeliet og Apostlenes gjerninger, som nå er lansert på norsk, gi gode innblikk for folk flest om hva kristne egentlig tror på.

– Vi har laget et opplegg til KRLE-timene i skolen, og mange lærere

tok det i bruk i desember allerede. Selv om mange ikke vil bruke det, har vi fått flere titalls tilbakemeldinger fra lærere som har sagt at de har tatt det i bruk.

84 filmer planlagt på norsk

– *Hva er din favorittvideo, og hvem vil du si er hovedmålgruppen for filmene? Passer de for den jevne DELKer, tror du?*

– Pinsedagsunderet er nok min favoritt. Det er den første filmen om Apostlenes gjerninger som kom ut på norsk i januar. Linjene fra den gamle til den nye pakt er presentert utrolig fint. Jeg tror at filmene passer for alle som er nysgjerrig på Bibelen. Barna mine på 4 og 7 år elsker videoene. Og min mor på 64 slukte filmene da hun ble presentert for dem. De har definitivt en universell appell. Av godt over 100 videoer er 84 planlagt oversatt til norsk. Det er bare å følge med! ■

DELK gir økonomisk støtte til oversettelsesarbeidet som et av våre misjonsprosjekter. En lang rekke menigheter, organisasjoner og privatpersoner har sammen med DELK bidratt til å realisere prosjektet.

Lammet

Påsketanker av Jan Rantrud

Hva forbinder Nordmenn flest med påske? Veldig mange vil svare appelsin og kvikklunsj. Påskeliljer og påskeegg. Krimbok og hyttekos. Noen vil kanskje løfte frem familiemiddag med påskelam. Underveis har fått noen tanker om Påskelammet fra en som har sett sauene i Israel på nært hold. Pensjonert teolog og Israelkjenner Jan Rantrud skriver:

Vårt Påskelam

... for vårt Påskelam er slaktet, Kristus, sier Paulus i 1. Korinterbrev 5,7. Da understreker han en av de store hovedsakene i Det nye testamentet om hvem Jesus er. Den første som gjør dette, er døperen Johannes i Johannesevangeliet 1,29 og 36.

Det han peker på når han kaller Jesus Guds lam, er oppfyllelsen av en lengsel israelittene hadde. Gamle skriftlærde som studerte bibelskriftene nøye og nærsynt, hadde spesielt lagt merke til to steder i Det gamle testamentet.

Hvor var lammet?

I 2. Mosebok 12,3 står det at på den tiende dagen i den første måneden skulle hver husfar i Israel ta ut et lam fra saueflokken til påskemåltidet tre dager senere. Men i Josvas bok kapittel 4 vers 19 står det at på akkurat denne dagen gikk israelittene over Jordanelven og inn i landet før de feiret påske for første gang i det lovete land.

Men hvor fikk de påskelam fra? Det står jo ingenting om at de hadde

dyreflokker med seg over Jordan, og de skriftlærde fikk seg ikke helt til å tro at israelittene stjal sauer fra de som bodde der.

Det de kom fram til, var at påsken i Det hellige land alltid bare ble feiret i forventning om at Gud en gang ville sende dem det påskelammet han selv hadde valgt ut for dem.

Da døperen Johannes pekte på Jesus på samme sted ved Jordan-elven hvor Josva og folket hadde gått over, sa han altså at der er det lammet vi har ventet på i mange hundre år og som Gud nå gir oss.

Kristus blant sauene

På Jesu tid var det tempelet i Jerusaleem som eide sauene som beitet på Betlehemsmarkene. Gjeterne var tempelansatte og skulle passe på sauer og lam som skulle ofres på alteret.

Jeg kan ikke la være å spekulere litt over hva Josef og Maria kan ha tenkt da de satt og holdt nattevåk over det nyfødte barnet som var lagt midt oppi sauenes matfat i huset.

Var dette virkelig den Messias-kongen Israel var blitt lovet? Og var dette barnet Guds lam som skulle gå den samme veien som de andre sauene en gang opp til Jerusalem for å bli ofret til Gud? Og ville Gud ta ham til seg og overvinne offer og død?

Det er min faste tro at Jesus er Guds lam som vi møter konkret ved nattverdsbordet, og mitt faste håp at vi vil se ham med egne øyne som Guds lam foran tronen i oppstandelsen. ■

Min salme

TEKST / KARETE ELISABET SAMUELSEN

Jeg heter Karete Elisabeth, er 35 år og bor i Nordreisa i Nord-Troms sammen med mann og fire barn.

I november 2020 var jeg så heldig å få noen deilige dager på Høgsveen retreat etter en hektisk høst. Et slikt opphold med stille tid til Bibel og bønn anbefaler jeg på det varmeste! I løpet av mine dager der kom denne salmen til meg. Jeg satt foran peisen og leste en bok da jeg plutselig merket at det kom en melodi, og jeg småløp til rommet mitt for å synge den. Teksten fulgte på, og jeg fikk akkurat skrevet den ned før det var kveldsbønn. Det var en mektig opplevelse, og jeg er overbevist om at flere kan finne glede i denne lovsangen.

1. Du elsker meg!
O, Gud, det er en gåte.
Du elsker meg!
O, Gud, der er av nåde.
Du elsker meg fordi du er min Far.
Du skapte meg og ga meg alt jeg har.

2. Du elsker meg!
O, Gud, kan jeg få tro det?
Du elsker meg!
O, Gud, om jeg forsto det.
Du elsker om jeg klager eller ler,
om jeg fornekter, synger eller ber.

3. Min Jesus,
takk at du tok på deg døden!
Du elsker meg,
har fridd meg ut av nøden.
På korset henger alt som jeg har gjort.
Ditt blod har vasket alle synder bort.

4. Gud, Hellig Ånd
o, led meg inn i bønner.
I mørke, lys og
trengsel, vis meg Sønnen.
La aldri troens lys få slukke ut.
Men før meg hjem til himmelen, til Gud!

Bertil Andersson / tilsynsmann i DELK,
skriver i denne spalten om ulike perspektiver
og tanker som angår kirkesamfunnet

GLEDE – MIDT I LIDELSE OG FORFØLGELSE?

*Se, vi går opp til Jerusalem
i hellige fastetider
og ser hvordan Jesus,
Guds egen Sønn,
i stedet for syndere lider.*

DELKs salmebok nr. 83, v. 1

Det er fastetid. Vi kalles til å gå sammen med Jesus til Jerusalem og se hvordan han *led og døde for oss*. Samtidig ser vi frem til å feire oppstandelsen der vi får del i hans *liv for oss*.

«Se vi går opp til Jerusalem. Hvem deler vår Herres smerte?» (Salme nr. 83, v. 2) Å se Jesu smerte er én ting. Men hvem deler Herrens smerte? Ingen skal eller kan lide som et offer til soning for synd, slik Herren måtte. Men i etterfølgelsen er det mange brødre og søstre utover jord som deler vår Herres lidelse og smerte.

Forfølgelse under pandemien

I Norge er kristne berørt av samme retningslinjer knyttet til covid-19 som alle andre i samfunnet. På tross av et omfattende vaksineringsprogram varer ulike tiltak ved. For de fleste av oss går hverdagen likevel videre. Selv kan jeg sitte trygt på hjemme-kontor og utføre mange av mine oppgaver. Jeg savner møtepunkt med kolleger og venner, men ellers har jeg alt jeg trenger.

I andre deler av verden er situasjonen en annen. Fra flere land rapporteres det om økt forfølgelse av kristne. I Åpne Dørers nyhetsblad fra februar 2021 kan vi lese om kristne familier i en landsby i Vietnam. De er fra før vel kjent med forfølgelse for sin tro på Jesus. Nå, «mens resten av befolkningen mottok covid-19-nødhjelp fra myndighetene, ble de seks familiene ekskludert.»

Sola står opp i øst

Mens jeg forventer å bli tatt vare på under pandemien, regner mange troende søsken med forfølgelse som en uunngåelig del av livet. Like sikkert som sola står opp i øst, – *like sikkert er det at en kristen vil lide under forfølgelse*. Omtrent slik lød et vitnesbyrd jeg leste fra en prøvet kristen (se bokanbefaling på side 29). Her jeg sitter i ro og fred med kaffekoppen ved siden av datamaskinen, er jeg klar over at han sannsynligvis har forstått Paulus ord bedre enn meg: «*Alle som vil leve et gudfryktig liv i Kristus Jesus, skal bli forfulgt*» (2 Tim 3,12). Herren selv overleverte denne innsikten til sine disipler: «*Om verden hater dere, skal dere vite at den har hatet meg først ... Har de forfulgt meg, vil de også forfølge dere*» (Joh 15,18 og 20).

Glede i smerten

Kristne som har blitt påført fysiske og psykiske lidelser gjennom mange år, kan likevel bære med seg et vitnesbyrd fylt av glede og håp. De har ikke

” Ville et radikalt og frimodig vitnesbyrd i vårt samfunn få større konsekvenser?

sin trygghet i det de eier eller i samfunnets strukturer. I stedet vitner de om hvordan Gud forsørger og styrker sine etterfølgere gjennom de vanskelige tidene. Nye mennesker hører deres vitnesbyrd og vender seg til Jesus, og menigheten vokser. Slik kan forfulgte kristne erfare sannheten i Bibelordet og si: «*Nå gleder jeg meg over mine lidelser*» (Kol 1,24).

Hva med oss?

For meg kan det oppleves relevant å spørre hvorfor noen må lide for sin tro. Men i lys av den lidende kirkes erfaring og Bibelens ord merker jeg at spørsmålene endrer seg. Hvorfor har jeg – eller vi her i Vesten – det så fredfullt? Hvorfor opplever jeg så lite vanskeligheter på grunn av min tro?

Vi har den samme Bibelen som den

lidende kirke. Og vi har alle et valg om å leve i etterfølgelse. Lever jeg i fred, uten motgang og forfølgelse, fordi jeg ikke er villig til å leve et liv i tydelig etterfølgelse? Ville et radikalt og frimodig vitnesbyrd i vårt samfunn få større konsekvenser?

Forberedt

Kirkehistorien vitner om at en kraftløs og utvannet tro som inngår kompromisser er ufarlig. Hvis Herren i sin nåde vekker oss til et liv med ham i sann etterfølgelse, vil det utfordre mennesker rundt oss. Da må vi være forberedt på at forfølgelse kan komme.

Du kan bare vokse i forfølgelsen når du har med deg en ballast fra før forfølgelsen starter. Slik var innholdet i det en forfulgt kristen hadde erfart.

Den beste forberedelsen for forfølgelse er derfor å lære Herren enda bedre å kjenne – ved å kjenne hans ord i Bibelen.

Fastetid

Bruk tiden godt denne fasten. Gå sammen med Jesus mot Jerusalem. Bli stille i bønn rundt fortellingen om hans lidelse for deg.

La også Jesu lidelse for deg minne deg om de som lider for ham i dag. De ønsker ikke nødvendigvis forbønn om at deres lidelse skal ta slutt – for da er de redd for at vekkelsen skal avta. Men de ber om styrke og trofasthet til å holde ut slik at Herrens ord skal gjelde dem: «*Vær tro til døden, så skal jeg gi deg livets krone*» (Åp 2,10b). Vil du be sammen med dem og for dem? ■

Illustrasjonsfoto fra Åpne Dører. World Watch List 2021. Forfølgelse av kristne har blitt forsterket og synlig under koronapandemien: <https://www.opendoors.no/wwl-2021>

Foto: Hans Petter Nomme

ORDINASJON I TELEMARK

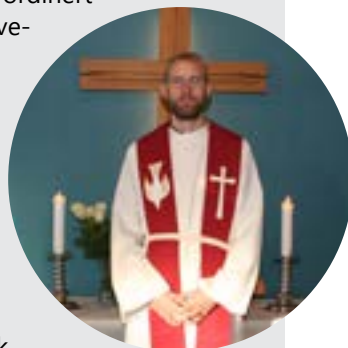
Søndag 22. november ble for oss i DELK Telemark en stor dag da Fred Arve Fahre ble ordinert til prest etter den bestemte prøvetid. Det er med stor takknemlighet vi som menighet nå endelig har fått vår egen lokalt tilhørende prest på fast basis. Fred Arve har lagt ned et solid og klokt arbeid som eldstebror før han gikk inn i kallet som prest. Det å forlate en kjent og trygg jobb i Oslo til fordel for ukjent terreng som prest, vitner om tillit og tro.

Om ikke denne velsignelsen var nok, fikk vi glede av å kjenne Guds omsorg for menigheten ved at Fredrik Minnesjord ble innsatt som eldstebror. Med åtte års fartstid fra tidligere er den stor glede at vi fikk ham tilbake nå.

Tilsynsmannen Bertil Andersson gjestet oss og ledet gudstjenesten til glede for oss alle. Det er alltid fantastisk å få vår «gamle» prest på besøk. Fantastisk var det også at Peter Johansen hadde anledning til å være med fra Granly menighet i Vestfold.

Det er ikke hverdagsskost å ordinere prest og innvie eldste i samme stund. Spesielt høytidelig var det da Fred Arve avla troskapsløftene til menigheten, samtidig som menigheten bekreftet ønsket om Fred Arves tjeneste og tok på seg den forpliktelsen der er å lønne vår prest.

Vi har vært en menighet i koffert de siste årene og ser frem til å slå oss til ro i ny kirke. Vi må bare gå noen skritt til før vi er helt fremme.

TEKST / RUNE HØVÅS. REVIDERT UTDRAK FRA SKAUENNYTT

Status Skauen kirke

PÅ MENIGHETSMØTET 25.11.20 ble det bestemt at kirken skal hete Skauen Kirke. Det ble også besluttet at underetasjen i bygget skal innredes med en ungdomsdel og skoledel.

Arbeidet er godt i gang og alt går greit, og selv om det var mye regn i november og desember, har det ikke ført til noen forsinkelser. Arbeidet ligger nå rundt to uker etter den opprinnelige fremdriftsplanen. Den planlagte sluttdataen er 9. juli.

Alle ytterveggene er nå på plass, og vinduene satt inn. Bygget er nå tett, og det er satt på varme, for å tørke byggematerialene og for å få mer behagelig arbeidstemperatur. Murerne er godt i gang med utvendig teglforblending.

Oppsettingen av innvendige vegger er godt i gang, og rørlegger, elektriker og ventilasjonsarbeiderne følger godt opp.

Det blir lagt stor vekt på Helse, Miljø og Sikkerhet. Vi har vernerunde annenhver tirsdag, hvor vi har spesiell oppmerksomhet på sikkerhet, bl.a. sikre adkomster, rekkverk, steder hvor en kan huke seg fast, ryddig byggeplass, tilstrekkelig lys, stoffkartotek, mannskapslister osv. Det har til nå ikke vært noen skader.

På byggeplassen blir det lagt spesielt fokus på smittevern, da enkelte i ledelsen har testet positivt på korona, men er nå friske.

Økonomisk går prosjektet helt som forventet. Det dukker fra tid til annen opp spørsmål om noen endringer, forenklinger og forbedringer, som ofte medfører økonomiske konsekvenser. I den forbindelse følger vi et strengt «regime» for hva vi aksepterer. Til nå har de økonomiske konsekvensene vært minimale, med unntak av kostnadene med grunnarbeidene, som vi var ferdige med sist sommer. Kostnadene til innredning av underetasjen blir finansiert innenfor eksisterende låneramme.

TEKST / AAGE BJØRNTVEDT OG HANS PETTER NOMME

Foto: Hans Petter Nomme

FRA MADAGASKAR TIL MENIGHETSPLANTING PÅ JÆREN

De siste to årene har DELK Jæren annenhver søndag møttes til gudstjenester og søndagsmøter, gjennom denne tiden har også kirkesamfunnet fått en del nye medlemmer. De siste som har meldt seg inn, er Ruth og Stig Frafjord Syvertsen. De bor nå i Stavanger og har tidligere hatt tre perioder på Madagaskar for NMS. Der de jobbet sammen med tidligere tilsynsmann Rolf Ekenes, og slik ble kjent med DELK. Etter at de kom hjem, har Ruth jobbet som sykepleier, og Stig som prest.

– Så vi lurte på, hvorfor valgte dere å bli med i DELK?

– Da vi så at vi ikke lenger kunne bli stående i Den norske kirke på grunn av utviklingen der, så var vi på leting etter et alternativ. Vi kjente til DELK fra tidligere, vi hadde hørt at de var i ferd med å etablere seg på Jæren, og vi har også venner i distriktet som tilhører dette kirkesamfunnet.

– DELK Jæren er i en formingsfase, og mange valg skal tas for veien videre, hvilke ønsker har dere for menigheten?

– Vi vet at DELK er et kirkesamfunn som står trygt plantet på Ordet og bekjennelsen, så derfor håper vi at vi fortsatt skal få være et tydelig alternativ på klassisk luthersk grunn her på Jæren. Her er mye utglidning innen både kirke og organisasjonsliv, både når det gjelder liberal teologi og ny-karismatikk.

Og så ønsker vi at det skal være mye god bibelundervisning i menigheten, og at vi sammen frimodig skal forkynne evangeliet om Jesus som verdens frelser både her i distriktet og til jordens ender.

Til slutt vil Ruth og Stig hilse 'Underveis' sine lesere med ordet i Salme 121:

«Jeg løfter mine øyne opp til fjellene, hvor skal min hjelp komme fra? Min hjelp kommer fra Herren, himmelens og jordens skaper.»

Vi er svært glade for at Ruth og Stig har blitt med i DELK Jæren og har tro på at enda flere vil finne seg til rette i menighetsplanten.

TEKST / OLAF ENGESTØL

Fellesskap i Horten

Arkivfoto: Roald Bjaanes

Illustrasjonsbilde fra Langgata kirke, i tiden før nedstegningen.

Søndag 14. februar var vi langt inne i den andre nedstegningen av kirken i Horten. Med det regelverket som gjaldt da, var det lov med inntil ti deltakere på gudstjeneste. Gleden var derfor stor da vi byttet ut digitale sendinger fra andre menigheter med to litt kortere gudstjenester i Langgata kirke. Med deltakere og medvirkende var vi dermed 25 mennesker som fikk dele nattverd, bibel og bønn denne søndagen. Selv om det ikke var anledning til prat mellom gruppene, var dette etterlengtede måltidet fellesskapsstyrkende og til oppmuntring for alle sammen. I skrivende stund har det kommet lettelse i regelverket, men vi har fått erfare at selv om digitale plattformen er fine, er det enda finere å samles til kirken med de få som kan være tilstede. Så gjør det ingenting at vi bruker litt mer tid på rigging og arrangement. Om det kommer flere innstramminger senere, kommer vi til å fortsette med ha åpen kirke, om enn bare for noen få av gangen. De troendes fellesskap er tidløst, og det er godt å komme til kirken for et glimt at det evige festmåltidet som venter.

**Les siste
nytt om
menighetene
på delk.no**

TEKST / ERLING RANTRUD

Demokratiske sammenbrudd og gjennombrudd

Demokratiet er ikke en ny oppfinnelse. Det er nesten 2500 år gammelt. Og ideen var god. Likevel har vi mennesker famlet lenge etter den gode gjennomføringsformen. I denne utgaven av spalten vil jeg forsøke å finne DELKs demokratiske gjennombrudd.

Først kan vi se på et par demokratiske sammenbrudd.

I USA har vi den siste tiden sett hvor vanskelig det kan være å bedrive demokrati. Stormingen av kongressen i januar var selve toppunktet for vanskelighetene i Donald Trumps demokratiutførelse.

I Russland er prosessen mot Aleksej Navalnyj et annet eksempel på demokratisk trøbbel. Og kanskje er håndteringen av covid-19 verden over et umulig demokratisk prosjekt?

Det var bare et spørsmål.

Det moderne demokratiet i Norge er en hybrid av ulike demokratiske retninger – rimelig ulik demokratiutførelsen fra vår egen grunnlovs dager 207 år tilbake i tid. Den var imot likestilling, positiv til et klassesdelt samfunn, og den var jødefiendtlig. Samtidig var den paradoksalt nok viktig, banebrytende og langt bedre enn det som var gjeldende fra før.

DELK er tuftet på demokratiske verdier. Stifterne ble overkjørt av soknepresten i Ramnes i Jarlsberg grevskap. De ville bare at deres stemmer skulle bli hørt. Det ble de ikke, og dermed gikk jarlsbergerne inn for

plan B i form av selvstendighet i et eget kirkesamfunn. Lekmannsarbeid, altså frivillig arbeid og forkynnelse fra mennesker uten teologiutdanning, ble sterkt betont for å slippe unna mektige embedsmenn.

Jarlsbergerne opprettet en diger komite med 14 mann i 1871. Det var denne som styrte bevegelsen inn mot etableringen i mars i 1872. De var i sannhet en bevegelse, en stor flokk som beveget seg i samme retning i iver etter kristent fellesskap og skolering av sine barn fundamentert på kristen-konservative verdier.

DELK var først en salig blanding av kristenkonservervativ idealisme, sosialisme og ydmyke revolusjonstanker.

På den ene siden var jarlsbergerne svært kongetro og høyrevendt. Blant annet var de imot tidens nynorskarbeid fordi det var forbundet med sosialisme og arbeiderrørsla. De var også sterke

forkjempere for konservative ideer som at kvinnen hadde sin plass i hjemmet.

I levd liv praktiserte de imidlertid en form for sosialisme, da de første jarlsbergerne var jordnære bønder med sterk solidaritet for hverandre. Noen stod på samfunnets laveste trappetrinn. De var også imot akademisk utdanning, og de holdt fast ved at menn skulle være nevenyttige håndverkere og bønder, helst uten mekaniske hjelpemidler. Avholdsbevegelsen tok de også avstand fra. Den var for høykirkelig.

Samtidig var jarlsbergerne imot politisk engasjement.

Dette sammensatte politiske bildet ble til dagens DELK, malt i sort-hvitt kun tolv år før Norge fikk innført parlamentarismen i 1884, som i sannhet gav Norge en mer reell demokratisk styring enn den fra 1814.

Men hva var så DELKs demokratiske gjennombrudd?

DELKs første misjonærer Rolf og Beate Vollsnes Ekenes utenfor Granly kirke, Tønsberg.

Foto: Tønsbergs blad (Eiv. Eriksen)

Foto: Aslaug Ihle Thingnæs

På tampen av 70-tallet førte et demokratisk gjennombrudd i DELK til at tre misjonærer ble sendt ut for å drive misjon. F.v. Generalsekretær i NMS Odd Bondevik, Beate Vollsnes og Rolf Ekenes, daværende tilsynsmann Sverre Lefsaker, Torunn Haukvik, og misjonssekretær i NLM Gudmund Vinskei.

Det er mulig at opprettelsen av kirkesamfunnet i seg selv var et demokratisk gjennombrudd. Det var i alle fall ett eller annet gjennombrudd, i og med at de skapte noe som ikke var der fra før.

Noe skjedde imidlertid helt på tampen av 1970-tallet. Noen unge misjonærspiranter fikk blod på tann og ville gjerne at DELK skulle bli et kirkesamfunn som drev med misjon. Det hele endte med at DELK sendte ut Rolf og Beate Vollsnes Ekenes, samt Torunn Haukvik, som misjonærer i 1982 i samarbeid med NLM og NMS.

Den prosessen som kom i forbindelse med misjonærsaken, vil jeg mene er det demokratiske gjennombruddet i DELK. Hva var så spesielt med den?

For det første foregikk den ikke bare på styrerommene, der de fleste sakene ble avgjort tidligere. Det som imidlertid skjedde på styrerommene i denne saken, var målrettet, effektivt

og hele tiden vinklet mot det demokratiske prinsippet om å høre på folks stemmer.

I tillegg til å operere i styrerommet som en stødig og handlekraftig leder, deltok også tilsynsmann Sverre Lefsaker sammen med Rolf og Beate Ekenes på turne rundt i de tre storkretsene i DELK. Over 600 mennesker møtte opp, og alle fikk sagt sin mening. I tillegg fikk alle deltakerne i de tre møtene stemme over spørsmålet rundt misjon. Det ble over to tredjedels flertall. Denne prosessen lignet på et direkte demokrati, en ganske imponerende øvelse når vi vet at DELK hadde opp mot 4000 medlemmer på dette tidspunktet.

Demokrati er ikke alltid så enkelt, verken i et land eller i et kirkesamfunn. Men når det fungerer, er det som det fineste fuglekvisperet på en solfylt aprildag – alt blir hørt, og tilsammen skapes en håpefull vårstemning.

Ha en historisk demokratisk vår! ■

Over seks hundre mennesker møtte opp, og alle fikk sagt sin mening.

Josef – om brudd og forbrødring

MIN BIBELHELT XVI

I serien «Min Bibelhelt» forsøker jeg å se hvordan ulike bibelske personer kan være forbilder for oss. I Bibelen møter vi mange mer og mindre prektige mennesker, som med sin Gudstro kan lære oss noe vi selv kan ta med i vårt kristenliv. Mange kjenner fortellingen om Josef, Jakobs sønn, fra barnebibelen. Gutten med den fine kappen som kunne tyde drømmer. Historien er bredere enn som så.

TEKST OG ILLUSTRASJON / ERLING RANTRUD

Dess eldre jeg blir, dess oftere hører jeg om brutte relasjoner. Skilsmisser, barn som slutter å besøke foreldrene sine, brødre som ikke lenger er brødre. Er det stolthet som fører til alt dette? Er det tilfeldigheter? Er det manglende vilje til forsoning? Er det noen som har gjort noe utilgivelig? Hver enkelt historie er unik. Det er Josefs også, men kanskje kan vi vi lese fortellingen om Josef og la tonene fra den resonnerer med noen strenger i vårt liv? Kanskje du er en som trenger å be om tilgivelse. Kanskje du er en som trenger å tilgi. Blant Josef og brødrene hans møter vi begge typer.

Josef var den yngste av Jakobs mange sønner. «Israel elsket Josef mer enn alle de andre sønnene, for han hadde fått ham på sine gamle dager. Han laget en forseggjort kjortel til ham. Men da brødrene så at faren elsket ham mer enn alle de andre, la de ham for hat og kunne ikke si et vennlig ord til ham.

En gang hadde Josef en drøm. Han fortalte den til brødrene sine. Da hatet de ham enda mer. «Han sa til dem: «Hør hva jeg har drømt!» Se, vi var ute på åkeren og bandt kornbånd. Kornbåndet mitt reiste seg og ble stående, mens kornbåndene deres samlet seg omkring mitt og bøyde seg for det.» Da sa brødrene til ham: «Skal du være konge over oss? Skal du herske over oss?» Så hatet de ham enda mer for drømmene hans og for det han sa.»

1. Mosebok 37:3–8

Fortellingen starter ikke godt. En far som elsker et barn over de andre er ikke noe å se opp til. Misunnelige brødre er heller ikke så sjarmerende.

Fortellingen om Josef er også en fortelling om hvordan Gud griper inn og redder sitt folk til tross for deres ondskap.

Men en lillebror som er høy på seg selv, er dømt til å havne i trøbbel. Det varsles uvær allerede i innledningen. Og uvær blir det. En skikkelig storm av sorg og svik. Brødrene ville drepe Josef, men eldstemann, Ruben, klarte å avverge det. I stedet ble Josef kastet i en brønn og siden solgt som slave. Faren fikk ikke vite noen ting. Han ble servert løgner om at sønnen var revet i filler av villdyr, og en blodig kappe ble beviset på Josefs død. Man kan undre seg over om forholdet mellom brødrene og faren ble så mye bedre.

Fortellingen om Josef er også en fortelling om hvordan Gud griper inn og redder sitt folk til tross for deres ondskap! Guttungen Josef vokste opp til å bli en mann med integritet til tross for sitt fangenskap. Som slave i Potifars hus ville han ikke synde mot Gud ved å gi etter for Potifars kone som ville ligge med ham. Enda en gang ble han sviktet, og han ble kastet i fengsel etter falske anklager. Redningen kom da Faraos drømte underlige drømmer som ingen kunne tyde. Ingen utenom Josef og hans Gud. Hele fortellingen er for lang til å gjengi her, så du må gjerne finne frem Bibelen og lese selv!

Josef vant Faraos gunst og ble satt til å styre landet gjennom syv år med overflod og syv år med hungersnød. Og da møtte Josef de svikefulle

brødrene sine igjen. Man kan lure på hvorfor ikke Josef fortalte brødrene med en gang hvem han var. Men Bibelen er en bok som forteller sannheten om mennesket. Sannheten var at Josef i sitt stille sinn ønsket at de skulle få litt igjen for det de hadde gjort. Til sist ble det allikevel for vanskelig for Josef å spille det spillet, så han gjorde kjent hvem han var og tilgav brødrene. Han erkjente at uten at alt dette vonde hadde hendt, ville ikke Josef og familien hans blitt reddet gjennom den tunge hungersnøden. Noen ganger trengs det et liv for å kunne se at Gud har gått med oss.

Hva kan vi lære av Josef? Hvordan er han et forbilde? Vel, det åpenbare er at forsoning mellom brødre er godt. Men den bakenforliggende dystre sannheten er kanskje at menneskehjertet alltid setter seg selv først. Det frigjørende er at Gud kan reparere brutte relasjoner og stille sulten i en hungersnød! Nesten 1800 år senere sa Jesus: «*Salige er de som hungrer og tørster etter rettferdigheten, for de skal mettes.*» Matteus 5:6

Josef hungret og fikk se rettferdighet. Men helten i historien, det er Gud.

Møter og gudstjenester i DELK

Dato	Søndag	Prekentekest	Ryenberget	Nore	Bjerkely	Granly	Horten	Moe	Telemark
01.04.2021	Skjærtorsdag	Luk 22,14-23	KHE 17.00 n		MA n 3	PJ sn	ER n 17.00	ER n	FAF n 18.00
02.04.2021	Langfredag	Luk 22,39-23,46	11.00		18.00	11.00	08.30	19.00	11.00
04.04.2021	Påskedag	Matt 28,1-10	KHE 1		MA 1	PJ 1	ER n 1	ER n 17.00	FAF 1
05.04.2021	2. påskedag	Luk 24,36-45		MA					11.00
11.04.2021	2.s. i påsketiden	Joh 21,15-19	11.00		11.00	11.00	11.00	FAF n	11.00
18.04.2021	3.s. i påsketiden	Joh 10,1-10	ER n 7		KHE 3	PJ 2	11.00	11.00	MA n 7
25.04.2021	4.s. i påsketiden	Joh 13,30-35	11.00		11.00	11.00	BJH n 7	11.00	11.00
02.05.2021	5.s. i påsketiden	Luk 13,18-21	KHE 3		11.00	PJ n 4		ER konf	FAF 3
09.05.2021	6.s. i påsketiden	Matt 7,7-12	11.00		MA n 3	PJ 6	ER n 2	11.00	11.00
13.05.2021	Kr. himmelfartsdag	Luk 24,46-53	KHE n			11.00		ER n	FAF n 2
15.05.2021	Lørdag								
16.05.2021	Søndag før pinse	Joh 3,16-21	11.00		MA 3	11.00	11.00		11.00
17.05.2021	Grunnlovsdag	Matt 22,17-22	14.30						13.00
23.05.2021	Pinsedag	Joh 14,15-21	KHE n 1		MA n 3	PJ n 1	ER n 17.00 1	ER n	FAF n 1
24.05.2021	2. pinsedag	Joh 6,44-47		MA					11.00
30.05.2021	Treenighetssøndag	Luk 10,2-24	11.00		11.00	11.00		ER n	FAF 2
06.06.2021	2.s. i treenighetstiden	Joh 3,26-30	KHE 6		11.00	PJ 6	ER n 4	11.00	11.00
13.06.2021	3.s. i treenighetstiden	Joh 1,35-51	11.00		PJ 6	11.00	11.00		UA n 7
20.06.2021	4.s. i treenighetstiden	Matt 16,24-27	PJ n 2	MA	11.00	FAF n 7	11.00	ER n	11.00
27.06.2021	5.s. i treenighetstiden	Matt 7,21-29	Sankthansstevnet						

– 2. kvartal 2021

Dalane	Sotra	Bergen	Østfold	Kr.sand	Harda	Nord	Sandnes	Dato
	JaBy sn 1	JaBy n	RA/BJH sn				OEng n 1	01.04.2021
OE n 1		JaBy n	BJH	11.00				02.04.2021
OEng n 1		JMS n	BJH n	KES n 1		HA n		04.04.2021
			BJH n				OEng n 1	05.04.2021
	JaBy n5	11.00	11.00				BA n 3	11.04.2021
11.00		JaBy n	BJH n	HVS n 3	AJ			18.04.2021
		BA n	MA n			HA konf n	11.00	25.04.2021
OEng n 1		11.00	BJH n					02.05.2021
	JaBy n 3	HA n	BJH n	KES n 2		11.00	KHE n 3	09.05.2021
		JMS konf n	BJH n					13.05.2021
					JMS konf			15.05.2021
11.00		JaBy n	11.00	11.00				16.05.2021
								17.05.2021
		JaBy n	RA n	KES n 1		HA n	OEng n 1	23.05.2021
OEng n 1			BJH n					24.05.2021
		JaBy n	BJH n					30.05.2021
		JMS n	BJH n	OE n 3		FAF n	11.00	06.06.2021
AJ n 2	JaBy n1	11.00	11.00	11.00				13.06.2021
		JaBy n	BJH n	KES n 3	KHE	HA n	OEng n 3	20.06.2021
								27.06.2021

Initialer og navn

AJ	Andreas Johansson
BA	Bertil Andersson
BJH	Boe Johannes Hermansen
ER	Erling Rantrud
KES	Kristen Edvard Skaar
FAF	Fred Arve Fahre
HA	Henning Alsaker
HVS	Håkon Valen-Sendstad
JaBy	Jan Bygstad
JMS	Jon Magne Sønstabø
JRD	Jan Roald Dahlstrøm
KHE	Kristoffer Hansen-Ekenes
MA	Morten Askjer
OE	Ottar Endresen
OEng	Olaf Engestøl
PJ	Peter Johansen
RA	Ragnar Andersen
UA	Ulf Asp

Ofring til

- 1 Prestetjenesten
- 2 Misjonen
- 3 Lokalt menighetsarbeid
- 4 DELKs skoledrift
- 5 Nødhjelp
- 6 Ungdomsarbeid
- 7 Andre formål

Initialer og gudstjeneste

kl 11.00 om ikke annet
er oppgitt
Kun klokkeslett = møte
X = fellesgudstjeneste/
fellesmøter
n – Nattverd
sn – Skriftemål og nattverd

NB!

Endringer kan forekomme.
Følg med i kalenderen for
din menighet på www.delk.no

Se DELKs nettsider for
gudstjenestene i Østfold.

PORTRETTE

KJERSTI STENHJEM LIE:

Gud har hanket meg inn

Da DELK Bergen ble etablert for et par tiår siden, var Kjersti Stenhjem Lie og mannen hennes Jon Tore et av de første parene som ble med. Reisen hennes som kristen startet imidlertid en god stund før det.

TEKST / ERLING RANTRUD FOTO / PRIVAT

Kjersti ble født og oppvokst i Bergen, men det var ingen selvfølge at hun skulle få oppleve det privilegiet. Ikke alle barn i mors mage overlever. Noen av dem dør. Kjersti var en av dem som uten god legehjelp ikke hadde overlevd.

Kjersti forteller med rolig stemme om barndom og oppvekst, arbeid og menighet. Og søm. Ikke glem søm. Ordene hennes flyter som tidevannet. Frem og tilbake. Fra ett tema til et annet. Men før vi hører mer om begynnelsen i mors liv, hopper vi frem

til den gangen Kjersti og Jon Tore tok sitt store valg om å gå ut av Frikirken og blir med på oppstarten av DELK Bergen.

Starten på menighetslivet

– Jon Tore var ikke spesielt aktiv kristen da vi traff hverandre, så det var ikke den basisen vi startet vårt forhold på. Han gikk på sykepleien sammen med to andre gutter som begge var kristne. Den ene av dem dro Jon med seg i Frikirken. Så ble jeg med på kjøtt og flesk (Bergensk uttrykk om å være med på noe uten at det teller så

mye. Omtrent som når lillebror som er for liten til å spille fotball, får lov til å være med allikevel. Red.anm.), og etter hvert begynte vi å gå der fast. Dette var en av de gangene jeg har følt at Gud har hanket meg inn og tatt vare på meg.

Kjersti og Jon Tore trivdes godt i Frikirken og fikk mange venner der.

– Etterhvert opplevde vi at Frikirken utviklet seg i en veldig karismatisk retning. Teologisk nærmet den seg mer trosbevegelsen enn den lutherske kirken. Flere i eldsterådet hadde ikke noe problemer med dette, men

” Det er godt å kunne sitte i kirken og si at ja, dette stemmer.

jeg var erkekritisk. Jon var litt mer avmålt til å begynne med. Men så begynte han å lese mye og ble mer kritisk han også. Det toppet seg da Jon ble kalt til eldste, og han måtte sette seg godt inn i teologien som påvirket menigheten. Han kjente at det var mye han ikke kunne gå for.

Uten menighet

– Jeg jobbet sammen med Kjersti Bygstad på Danielsen (Jan Bygstads avdøde kone), og vi snakket mye om utviklingen både i DnK hvor hun var, og i Frikirken hvor vi var. Jeg syntes utviklingen i Frikirken var problematisk, og vi følte oss veldig fremmed etterhvert. I begynnelsen var det skikkelig vanskelig å tenke at vi skulle gå ut, for vi var veldig glad i folkene, men vi kunne ikke spise teologien lenger.

Vi valgte å gå ut, men vi visste ikke hvor vi skulle gå. Så sa Kjersti Bygstad til meg at hun hadde troen på at det kom til å ordne seg, bare sitt litt rolig i båten. Da det ble kjent at Jan Bygstad gikk ut fra Den norske kirke, kom Kjersti til oss og sa at nå har jeg menigheten for dere! Og det hadde hun.

I 2002 gikk vi over til DELK og ble med fra oppstarten. Det har føltes veldig riktig. Teologisk har det vært en veldig god reise. Det er godt å kunne sitte i kirken og si at ja, dette stemmer. Dette er vi med på.

Søndagsskolelærer for egne barn

– *Det er ikke problemfritt å forlate en menighet?*

– Det er det ikke. Vi hadde mange gode venner, og det var vanskelig å rive ungene ut av miljøet. Men samtidig forsto ungene hvorfor vi gjorde det vi gjorde. Nå var de plutselig de eneste barna i en ny menighet, og jeg hadde søndagsskolen for dem. Og jeg er ikke noe søndagsskolemenneske.

Kjersti har jobbet som lærer og rådgiver på den kristne skolen Danielsen videregående det meste av sitt voksne liv. Dette var heller ingen selvfølge.

” *Det var absolutt ingen selvfølge at jeg i det hele tatt skulle*

Kjersti sammen med mannen Jon Tore.

– Jeg vokste ikke opp i et kristent hjem, men jeg hadde kristne beste-foreldre og var mye med på Søndags-skolen da jeg overnattet hos dem som barn. Jeg føler at Gud har tatt vare på meg og hentet meg inn på ulike måter gjennom livet.

I ungdommen gikk jeg i en kristen ungdomsklubb med stort fokus på friluftsliv både sommer og vinter. Det var en veldig kjekk og veldig utfordrende tid med alt fra solskinn til navigering i snøstorm. Det har vært mye vær oppigjennom. Men dette gav meg nok en basis for troen.

Verdens beste arbeidsplass

– Jeg var helt sikker på at jeg ikke skulle bli lærer selv om mange sa at jeg burde bli det. Jeg har en onkel som er jurist, og han oppmuntret meg til å studere jus. Under studietiden hadde jeg en venninne som jobbet på Danielsen som fortalte at de trengte en lærer i rettslære. Javel, sa jeg. Synd for dere, tenkte jeg, men jeg ble overtalt og møtte opp på min første dag på Danielsen som en skrekkslagen 24-åring. Det glemmer jeg aldri.

– Det var en helt skjellsettende opplevelse. Jeg opplevde at det var kjempegøy, og jeg elsket å være sammen med elevene i klasserommet. Det var en stor og fin overraskelse

– Etter at studietiden var over, var det kjempevanskelig å få jobb som jurist. Jeg ble spurt om å komme tilbake til Danielsen og sa ja for ett år. Det er nå 25 år siden, og jeg trives kjempegodt. Jeg har vært rådgiver, undervist, og er nå med i ledelsen ved skolen. Verdens beste arbeidsplass med verdens beste kollegaer (og redaktøren kan gjerne legge til: I verdens beste by).

Lesing, søm og familie

På fritiden leser Kjersti mye. Gjerner Sigrid Undset. Men den store liden-skapen er søm. Det har blitt over femti

store lappetepper og mange andre sysaker opp igjennom årene. Hun forteller med engasjement om glidelåser, stoff og gleden ved å skape med nål og tråd. Det som ellers opptar Kjersti, er familien. Hun og Jon har to barn og to barnebarn på 3,5 og 2 år. De bor ikke langt unna og er ofte på besøk.

– Jeg husker godt min egen mormor. Hun døde i 1985, da vi hadde vært gift i tre uker. I oppveksten sa hun ofte til meg: «Du må huske på at du er et bønnebarn, Kjersti.» Som barn var det bare en av de rare tingene en mormor kunne si. Men etter at hun var død, skjønte jeg hva hun mente.

Dramatisk start på livet

– Jeg fikk vite at da mor var gravid med meg, holdt hun på å miste meg, og ble liggende på sykehuset i månedsvis. Da hun var fire måneder på vei, ble hun innlagt med sterke magesmerter og blødninger. Foster-vannet gikk, og hun fikk beskjed om at det så dårlig ut. Legen spurte henne om fostervannet var gått, og min mor sa nei. Hun løy legen rett opp i ansiktet. Hvis fostervannet var gått, skulle det egentlig være rutine-messig utskrapning. Da er det ikke liv. Men på et eller annet vis ble legen enig med seg selv om at de skulle prøve å redde barnet. Far fikk beskjed i ettertid at hvis dette går bra, så blir det i beste fall en grønnsak. Så nå tenker jeg at jeg er verdens best utdannede grønnsak! Jeg tror mormors bønner var med på at det gikk godt.

– Det var veldig dramatisk. Det var absolutt ingen selvfølge at jeg i det hele tatt skulle bli født. Jeg har følt at Gud har hanket meg inn når jeg har vært ute i den store verden på egenhånd. Og det startet nok allerede da.

Kjersti fikk bli født, hun er frisk, hun ble ledet inn i ungdomsklubb, inn i kristent felleskap og etterhvert inn i menigheten i Bergen.

Hvile i troen

– *Hvordan er troslivet nå? Har du noen gang opplevd tvil?*

– Tvil er en del av det å tro, tenker jeg.

Jeg synes det er litt rart hvis man aldri tenker over om det vi tror på er galskap eller ikke.

– Men jeg har egentlig hvilt i troen. Jeg kan bli veldig kritisk, og tanker kan dukke opp. «Du kaller deg kristen? Du har ikke engang sett på Bibelen de siste ukene!» Da må jeg ta meg selv i skole og si: Hallo, det handler om det Jesus gjorde, og ikke det jeg gjorde!

– Det er en god ting å hvile i. Det er kanskje noe av det viktigste jeg har fått med meg. Vi hørte Jan Bygstad preke før vi kom til DELK: «Det handler ikke om hva du kan gjøre for Gud, men hva Gud har gjort for deg.» Og da tenkte jeg: I alle dager, dette er det lenge siden jeg har hørt.

– *Hvor er det du finner kreftene, inspirasjon og glede i troen?*

– Både Bibel, bønn og jobben er viktig. Jeg møter en kristen tro i kollegaer og i andakter i skolen. Sammen med dette er fellesskapet og gudstjenesten avgjørende. Gudstjenesten gjør noe med meg. Vi ber Fadervår sammen. Vi bærer hverandre som menighet og fellesskap. Vi kan hvile i det samme. Om jeg føler meg ditt eller datt spiller ingen rolle. Jeg er her. I fellesskapet. Og det er Jesus også.

– *Har du en favorittbok i Bibelen, eller et bibelsted du vender tilbake til?*

– Jeg er glad i evangeliene, men jeg vandrer nok mest i salmene. Salme 139, det er meg, sier Kjersti og siterer:

«For du har skapt mine nyrer, du har vevd meg i mors liv. Jeg takker deg for at jeg er så underfullt laget. Underfulle er dine verk, det vet jeg godt. Knoklene mine var ikke skjult for deg da jeg ble laget på hemmelig vis og vevd dypt i jorden. Dine øyne så meg da jeg var et foster. Alle dager er skrevet opp i din bok, de fikk form før én av dem var kommet. Dine tanker, Gud, er dyrebare for meg, summen av dem er ufattelig!»

Salmene 139,13–17 N11BM ■

Diakonene Elisabeth Fehn Olsen i Oslo, Rina Bjørntvedt Husby i Tønsberg og diakonikoordinator Reidun Bugge i Østfold bytter på å skrive en spalte med diakoni i fokus i hvert nummer av Underveis.

DIAKONISPALTEN

TEKST / ELISABETH FEHN OLSEN

Fellesskap og livsglede

I skrivende stund er jeg diakon med hjemmekontor.

Ryenberget kirke har vært stengt siden begynnelsen av november, og vi vet ennå ikke når menigheten vår, store og små, kan samles igjen. De strenge restriksjonene i Oslo de siste månedene har gjort det vanskelig å gå på besøk både i private hjem og på institusjoner. Vi har vært nødt til å ha undervisning og samtaler med konfirmantene på Teams, og ellers benytte oss av digitale plattformer som mulig samværsform i ulike sammenhenger. Mange fine og viktige møteplasser for unge og eldre har blitt avlyst.

I dag leste jeg noen gode ord i en andaktsbok, som satte ord på utilstrekkeligheten og den krevende uforutsigbarheten og som jeg kjenner på om dagen. På savnet etter mennesker og lengsel etter fellesskap med arbeidskollegaer og menigheten min. Det er Henry Nouwen som har skrevet: Vi mennesker kan utholde store tap, men når vi merker at vi ikke lenger har noe å tilby noen, mister vi livsgleden. Vi vet instinktivt at gleden i livet kommer fra fellesskapet, og at smerten i livet kommer fra de mange måtene vi mislykkes å leve i fellesskapet på.

Det er kanskje ikke riktig å si at det året vi har vært igjennom, har vært ensbetydende med store tap for alle. Men det har vært det for mange. Noen har mistet et kjært familiemedlem, andre har mistet jobb, en viktig ungdomstid og studietid, håp og drømmer måtte forkastes, begivenheter og feiringer av ulike slag avlyses. Vi kan helt sikkert komme på ting, små eller store som ikke ble som vi håpet i denne tiden.

Om det har gått utover livsgleden er ikke sikkert, men heller ikke utenkelig. Flere har kjent på savn, og vi har blitt klar over hva som virkelig betyr noe for oss, og hva vår livsglede innebærer. Slik sett har noen sikkert også erfart at det å ha mye tid og en tvungen pause fra alle aktiviteter har gjort godt. Vi har sett verdier og muligheter man ikke har i en ellers travel hverdag.

Alt fellesskaps kilde er imidlertid ditt aller næreste forhold med Herren, skriver Nouwen et annet sted. Fellesskapets mysterium er nettopp at det omfavner alle mennesker, hvor ulike de enn må være, og lar dem leve sammen som brødre og søstre i Kristus og sønner og døtre av hans himmelske Far.

Det er godt i disse tider å lytte til alle som lengter etter å komme sammen til gudstjeneste, nattverd og menighetens fellesskap. Det blir også viktig å sørge for at kirkens diakoni og misjon igjen blir synlig og virksom blant oss og menneskene rundt oss, nært og fjernt.

Stefanusbarna på søppelfjellet i Kairo

På «søppelfjellet» Helwan i Kairo i Egypt bor det tusenvis av kristne familier som er overlatt til å leve i, og av, storbyens søppel.

TEKST / ANDREAS JOHANSSON

Via Stefanusalliansen støtter DELK prosjektet Stefanusbarna. Støttesummen for 2021 er på 20 000 kroner.

I Egypt er de kristne en forholdsvis stor minoritet (den største gjenværende kristne minoriteten i Midtøsten og Nord-Afrika – MØNA. Men, de er presset.

På «søppelfjellet» Helwan i Kairo bor det tusenvis av kristne familier som er overlatt til å leve i, og av, storbyens søppel. I søken etter et bedre liv drar mange fra landsbygda i Egypt og havner på søppelfjellet Helwan i Kairo – for der er husleia overkommelig. Søppelsortering er et

lavstatusyrke, og hygieneforholdene på et søppelfell er langt fra ideelle. Dessuten mister mange den kontakten de hadde med menighetslivet hjemme på landsbygda når de kommer til storbyen – og hva blir det av troen uten næring?

Jesus sa noe viktig om å bry seg om brødre og søstre i troen: *«Og den som gir en av disse små om så bare et beger kaldt vann å drikke fordi han er disippel – sannelig, jeg sier dere: Han skal slett ikke miste sin lønn!»* (Matt 10,42)

Maggie Gobran var en kristen rikmannsdatter med en lysende fremtid i Egypts næringsliv. I stedet valgte

hun å bruke livet til å gi et verdig liv til titusenvis av barn på Kairos søppelplasser. I dag kalles hun Mama Maggie. Hun startet barnehager, og der går det an å både vise omsorg og formidle bibelfortellinger.

Noen eksempel på hva Stefanusbarna innebærer:

Barnehager: Omsorg, hygiene, mat og undervisning om liv og tro.

Barnehjem: De som ikke har noen far og mor lenger, trenger et sted å bo – slik at de ikke ender opp på gata. På barnehjemmene kan barna vokse opp med sterke kristne verdier og tro i en sunn, kjærlighetsfull og disiplin-

Maggie Gobran valgte å bruke livet til å gi et verdig liv til titusenvise barn på Kairos søppelplasser.

ert atmosfære samtidig som de får en utdanning.

Hjemmebesøk: Staben i Stefanusbarna drar på hjemmebesøk på søppelfjellet og formidler råd og hjelp om hygiene, ernæring og hva man ellers må ha på plass for å leve livet – og selvsagt hører det med til hjemmebesøket å fortelle fra Bibelen.

Kurs for unge mødre: Noen mødre er veldig unge, f.eks. 15-åringer. Hvordan skal man oppdra et barn når man egentlig er et barn selv? Stefanusbarna er på plass for å gi kurs for unge mødre – slik at de kan gi barna sine noe av det de aldri fikk selv.

Akkurat som andre steder i verden har covid-19 også rammet Egypt. Mange foreldre på søp-

pelfjellet kunne plutselig ikke gå ut på arbeid, og da blir det ikke mat hjemme. «Hjemmekontor» er ikke mulig i den type bransje befolkningen på søppelfjellet arbeider i. I de familiene der forsørgerne har mistet livet av covid-19, ble matmangelen permanent.

Stefanusbarna arbeider med å vektlegge ernæring for å holde immunforsvaret oppe. Behovet for erstatningshjem for barn har også økt. Fem nye erstatningshjem for 50 nye barn måtte på plass – for barn som ikke lenger kan bo hjemme som konsekvens av virusets framfart og det som følger med, som f.eks. matmangel og økt familievold. ■

Sara til Sentralasia

Sara fra Vestfold skulle være ettåring i Nord-Afrika skoleåret 2020–21. Sara dro av gårde høsten 2020, men pga. pandemien og det som følger med, så tok oppholdet i Nord-Afrika slutt for Sara.

Det åpnet seg i stedet en dør for Sara til å bli utsending i Sentral-Asia fram til sommeren 2021. Hun dro i slutten av januar og har kommet vel fram.

Sentralasia var en del av Sovjetunionen fram til kommunismens fall. Området er i hovedsak befolket av muslimske folkegrupper. Jesus er bortimot helt ukjent for de sentralasiatiske folkegruppene. Sentral-Asia er stengt for misjon, men de tillater kristne fagfolk som kan være med og utvikle landene. Samarbeidsorganisasjonen vår ønsker å arbeide gjennom kristne fagfolk, bistand og samarbeid med lokale kristne. De politiske omveltningene skaper store sosiale problemer med høy arbeidsledighet og i enkelte områder stor fattigdom.

Organisasjonen vi samarbeider med i Sentral-Asia, har startet en førskole, der Sara skal ha sitt virke tre dager i uka våren 2021. Hun skal undervise i engelsk, og ellers være en del av miljøet på skolen.

Ellers driver samarbeidsorganisasjonen et firma med en del aktiviteter. Bl.a. et håndverksprosjekt hvor kvinner produserer forskjellige tekstilprodukter for salg. Her skal Sara delta to dager i uken.

Nord-Afrika-utsendingene tilbyr besøk

Utsendingene våre i Nord-Afrika, Signe og Georg, har også merket hva «viruset og det som følger med» kan føre til. Smittefare er en ting, men den påfølgende sosiale uroen blir fort mer krevende – mens oppstart av vaksinerings i området forblir en fjern drøm.

Derfor befinner utsendingene våre seg p.t. i Norge, med håp om tilbake-reise til Nord-Afrika rett etter påske. Noen ting i Nord-Afrika må og kan de følge opp herfra – mens alle DELK-

ere inviteres til å be om at situasjonen kan legges seg til rette for tilbakereise og det hverdagslivet de var utsendt for å leve. Det kan være utfordrende å leve med at «vi selv kom oss ut, men vennene våre har ingen mulighet for å forlate et område som ikke er helt trygt».

Men en skuffelse kommer sjelden uten at det åpner seg en ny mulighet. Vil du ha besøk av Georg i din bibel-gruppe eller på ungdomsklubben, eller hva man nå enn kan samles til i din

kommune i henhold til restriksjonene som gjelder der du bor? Da må du veldig gjerne ta kontakt med misjonssekretær Andreas Johansson tlf: 90 26 34 27 eller e-post: andreas.johansson@delk.no.

Og husk: Det er ingen ulempe om grensen i din kommune er på «maks 10», for fortellinger fra hverdagsliv og tjeneste i Nord-Afrika egner seg aller best i mindre grupper. Digitale samlinger er også et sted Georg gjerne bruker.

Hele gjengen i 8. klasse kom seg opp til Gaustadtoppen på leirskolen i høst.

Annerledes, men fint år

På Ryenberget skole har det også vært et annerledes år. Små grupper har vært løsningen, og den senere tiden også hjemmeskole. Men det er ingen tvil om at vi trives best sammen.

TEKST / SOLVEIG IHLE THINGNÆS, LÆRER

Et nytt år har så smått kommet i gang. Men mye har skjedd allerede den første måneden. Vi er i skrivende stund sendt hjem og driver hjemmeskole denne uken. Selv om vi håper å snart være tilbake. Heldigvis har vi en fin høst å se tilbake på, selv om det kanskje ikke ble akkurat som vi hadde ønsket. Noen aktiviteter som vi bruker å gjøre, har ikke vært mulig å gjennomføre, andre ting

måtte vi tilpasse situasjonen vi er i. Mens noen flotte hendelser ble til nettopp fordi vi måtte tilpasse oss.

Vennskapsuke og leirskole

Også i høst fikk vi markert Vennskapsuka. Ikke så mye på tvers av klassene, men vi fikk danse blime-dansen i kirkerommet, og 2. klasse laget vennskapsarmbånd.

8. klasse fikk igjen mulighet til

å reise på leirskole på Bondal i en arbeidsuke, og som alltid var dette en slager! Hele gjengen kom seg hele veien til Gaustadtoppen! Nå folder vi både fingre og tær for at 10. klasse får seg en spennende tur i vår siden Polen-Tyskland-turen måtte bli avlyst.

Gjennom høsten har utedager vært mer i fokus enn det bruker å være. Det har kanskje til tider ført

To nye KRLE-bøker

Nå ved årsskiftet er to nye lærebøker i KRLE levert fra trykkeriet, og DELK er aktivt med i begge disse bokutgivelsene.

Troens vei. Katekismebok for 5.–7. trinn gis ut på DELK-forlaget. Den skal være en tilleggsbok til læreverket *Troens vei* – som består av tre bøker for mellomtrinnet. Dette verket er gitt ut av NLA høgskolen i samarbeid med flere skoler og kirkesamfunn, bl.a. DELK.

I denne nye boka finner vi katekismetekstene fra Martin Luthers lille katekisme (i samme oversettelse som katekismen vi ga ut i 2018), fortellinger, aktualiseringer og oppgaver.

I beskrivelsen av kirkelige handlinger er det brukt bilder fra DELK-kirker.

Som redaktør for boka har vi engasjert Berit Nøst Dale fra NLA i Bergen, som også var redaktør for de andre *Troens vei*-bøkene. Lærer Ingunn Aar Jacobsen på Bjerkely skole har de siste årene hatt en liten deltidsstilling for å jobbe med bøker til kristendomsfaget. Hun har gjort en stor jobb med denne boka. Det er trosformidlingskomiteen (som består av skoleprestene, rektorene, tilsynsmannen og skolekonsulenten) som har hatt ansvar for utviklingen av boka. Boka er først og fremst beregnet på DELKs skoler, men vil også bli markedsført overfor andre lutherske friskoler. Den vil også bli tilgjengelig digitalt og som lydfiler på damaris.no.

Jeg tror. KRLE for 1.–2. trinn er gitt ut av NLA høgskolen. En tilsvarende bok for 3.–4. trinn er beregnet ferdig til sommeren. I tillegg arbeides det med en fyldig digital lærerveiledning. Ingunn Aar Jacobsen er DELKs representant i arbeidsgruppa som arbeider sammen med redaktør Berit Nøst Dale om disse bøkene.

Vær gjerne med og be om at bøkene må bli nyttige redskaper og til velsignelse i kristendomsundervisningen på skolene våre.

til noe mindre undervisning, men desto mer fokus på fellesskap og morsomme aktiviteter. Pandemien har også gitt elevene noen nye oppgaver i andre fag. I valgfaget «Design & redesign» har de blant annet laget noen fine munnbind.

Flere misjonsuker

Mens været ble mørkere, ble det også mer koselig på skolen. I stedet for én misjonsuke, hadde vi misjonsuker. Og misjonsløpet ble gjennomført i mindre grupper.

Vi måtte tenke kreativt for å skape engasjement, og vi hadde LIVE-basar, jeg lot meg klippes av en modig 7. klassing, og rektor Jørn tilbydde seg å farge håret rødt om vi fikk inn nok penger! Og faktisk fikk vi inn om lag den samme summen som vi fikk året før. Dette er jo veldig imponerende!

Mot jul ble det tradisjonelle juleverkstedet for hele skolen erstattet med mindre verksted i klasserommene. Og julegudstjenesten endte opp som en LIVE-sending med 3. klasse som forsangere i kirken.

Trives best sammen

I skrivende stund er livet litt annerledes enn det var i høst. Både for elevene og lærerne. Både lærerne og elevene må møtes i videosamtaler og i digitale klasserom. Det går fint, men vi trives enda bedre når vi kan være sammen på ordentlig. Og etterhvert som dagene blir lysere, ser vi frem til å kunne være enda mer sammen. ■

Ingunn Aar Jacobsen med de to rykende ferske bøkene.

Digitalt stevne planlegges

Omstendighetene rundt pandemien er fortsatt usikker og planlegging er vanskelig. Programkomiteen planlegger og håper at hver enkelt menighet kan samles og arrangere lokale stevner, samtidig som vi er sammen med hele DELK-familien på storskjermer.

TEKST / HÅKON VALEN-SENDSTAD, LEDER FOR PROGRAMKOMITEEN

Programkomiteens møte i januar ble vi enige om å anbefale hovedstyret å avlyse Sankthansstevnet sommeren 2021 på grunn av situasjonen med covid-19. Det er noe vi er veldig lei oss for. Vi har hatt et håp inntil til det siste å kunne gjennomføre stevnet denne sommeren. På grunn av hensyn til smittevernregler ville stevnet vokst ut av Gjennestad, og vi hadde derfor reservert Bibelskolen i Grimstad som et nytt, spennende og større sted å samles. Nå ble det dessverre ikke slik.

Omstendighetene rundt pandemien er fortsatt usikker, og planlegging er vanskelig. Vi har derfor bestemt at vi vil forsøke å få til et digitalt stevne helgen 25.-27. juni.

Vårt håp er at det innen juni vil

være mulig å samles 50 eller kanskje inntil 200 i menighetene lokalt slik det var i høst. Hvis det blir mulig, håper vi at hver enkelt menighet kan samles og arrangere lokale stevner, samtidig som vi er sammen digitalt med de andre menighetene i DELK. Vi ønsker å sende seminarer og innslag for ungdommen og barn på lørdagen, og gudstjeneste og misjonsmøte på søndag. Programkomiteen vil komme med forslag til hvordan hver enkelt menighet kan legge opp til møtene og felleskap.

Vi ser frem til å samles som en stor familie igjen til neste år og ta igjen noe av det vi har mistet! Da vil det i tillegg bli markering av 150 årsjubileet. Vi ber til Gud at det kan bli mulig.

Vedrørende GF-2021

Generalforsamlingen 2021 planlegges å arrangeres lørdag 25. september i Skauen kirke. Dette er Telemark menighets nye kirkebygg, og det vil bli veldig spennende å samle GF i nye og flotte lokaler i Skien. Vi har et godt håp om at vi skal kunne gjennomføre dette fysisk da vi normalt samler ca. 100 til forhandlingene. Hvis situasjonen tillater det, vil vi gjerne at enda flere deltar som tilhørere!

Endelig program kommer senere, men antakelig blir det forhandlinger fra tidlig formiddag til sen ettermiddag, med en stor-samling på kvelden. Frist for innlevering av saker som ønskes til behandling, sendes til hovedstyret ved sekretær Torgeir Døvik innen 14. mai, og interpellasjoner sendes til tilsynsmannen innen 11. september.

TEKST / HOVEDKONTORET

**Lytt til
oppbyggelige
bibeltimer
og taler!**

På bibeltimer.com finner dere undervisning som gir kunnskap, innsikt og inspirasjon til troen på vår Herre Jesus!

Bertil Andersson

Vårlige anbefalinger

BOKANBEFALINGEN

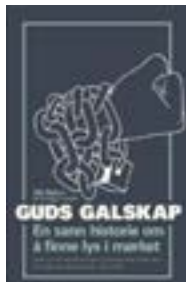
Guds galskap

FORFATTER / NIK RIPKEN & GREGG LEWIS

UTGIVELSEÅR / 2014

FORLAG / LUNDE FORLAG

SPRÅK / NORSK BOKMÅL

Nik Ripken tjente som misjonær blant muslimske folkeslag i Afrika i en årrekke. Der ble han vitne til hvordan mennesker kjempet med hunger, krig og forfølgelse. Da hans egen sønn døde brått, kom tvilen: «Hvor er du, Gud? Hvordan kan du være god når det er så mørkt og vanskelig?»

Nik og kona Ruth hadde ønsket å hjelpe forfulgte kristne. Nå vaklet deres egen grunnvoll. For å få hjelp besøkte de kristne over hele verden. Gjennom tros-historien til 600 mennesker fra 72 land fikk ekteparet snudd opp ned på sin forestilling om hva det er å tjene Gud.

Hyppige sceneskifter gjør første del av boka noe springende. Resten av fortellingen drives framover av gripende vitnesbyrd: Kirkeledere i Sovjet-unionen forteller om undertrykkelse og forfølgelse. Kinesiske kristne sprudler av glede på tross av år i fengsel. Tidligere muslimer studerer Bibelen i hemmelighet, med trussel om ekskludering og dødsstraff hvis de blir oppdaget. Midt i lidelsen lever de alle med Jesus, styrket av hans oppstandelseskraft.

«Hvorfor blir mennesker forfulgt for sin tro?» var utgangspunktet for Ripken. Basert på en ny forståelse av Bibelens budskap og vitnesbyrdet til forfulgte kristne, endret han spørsmålet til: «Hvorfor opplever ikke vi forfølgelse?»

Leser du boka, kan du risikere å bli utfordret på nytt av budskapet om vår oppstandne Herres kraft. Tør du å teste ut at Jesus virkelig er verd alt – også lidelse for Hans navns skyld?

Gunn Andersson

PODCASTANBEFALINGEN

De siste årene har podcaster seilet opp som et viktig medium å finne inspirasjon på. Mange lytter til podcaster i bilen, på tur eller sammen med husarbeidet. I dette nummerets anbefaling vil jeg peke på foross. no sin podcast **Foross-podden**. Her finnes korte andakter, bibeltimer, intervjuer og mye mer. Jeg vil løfte frem noen episoder.

SAMTALE: Geir Otto Holmås om viktige trekk i sunn kristendom. I 2018 ga Holmås ut boken *Ved en korsvei*. Selv om han kritiserer deler av sin egen bakgrunn, karismatikken, er han fortsatt karismatiker. Hans engasjement har imidlertid gjennom alt dette vært å skjelne sunn og usunn kristendom, og at det er evangeliet som forblir kilden til liv og tjeneste.

TALE: Hel(t) stille. Om retreat og stillhet. Toril Slåttsveen Asp hadde et seminar som omhandlet retreat og stillhet. I opptaket svarer Toril spesielt på hvordan retreat kan være til hjelp for mennesker i deres gudsliv, og hva retreat går ut på.

NÅDEMIDLENE. Arne Helge Teigen er lærer i dogmatikk ved Fjellhaug Internasjonale Høgskole. I disse timene (8 episoder) underviser han om nådemidlene og om Lovens tredje bruk. Disse episodene er særlig nyttige for dem som er glad i teologi.

DYBDEINTERVJU med Sigmund og Ingjerd Evensen. Familien Evensen har tilbrakt 20 år som misjonærer og bibeloversettere blant Umanakainafolket på Papua Ny-Guinea. Deres historie er sterk, ærlig og inspirerende.

Med dette vil vi anbefale å finne en pocast-app på nettbrett eller telefon og starte utforskningen!

Erling Ranrud

Ung leder i DELK Ung!

DELK Ung er i etableringsfasen, og i et hovedstyremøte i vinter ble Emil Simonsen innstilt som leder. Han er 21 år, kommer fra Sandefjord og har vært aktiv i Moe menighet og gått på Moe skole.

TEKST / ERLING RANTRUD FOTO / PRIVAT

Han har musikk, dans og drama fra Sandefjord videregående og har gått på musikklinja ved Bibelskolen i Grimstad. Det kan hende du har hørt ham spille saksofon i en kirke et sted eller på Sankthansstevnet. Og hvis du er av den litt mer lekne typen, er du mulig du har møtt ham høyt oppe i en klatrevegg.

Tidligere i vinter takket Emil ja til tilbudet om å være ungdomsleder og startet i 20 % stilling 1. februar.

Leder DELK Ung er en nyopprettet stilling, og det er knyttet stor spenning til hva denne stillingen vil bety for DELK.

Nå studerer Emil teologi på Fjellhaug i Oslo, så mye av arbeidet i DELK vil han utføre derfra. Som leder i DELK Ung vil han jobbe tett med det nyopprettede ungdomsrådet i DELK, være en ressurs for menighetene og være en sentral leder og koordinator for DELKs ungdomsarbeid.

Viktig ungdomsarbeid

– Hva har kristent ungdomsarbeid betydd for deg?

Emil sitter i en liten hybel på Fjellhaug. Skjermen jeg møter ham på er ikke så stor, men smilet hans er desto større!

– Ungdomsarbeid har vært inngang til mange gode vennskap. På ungdomsskolen var helgelivet med ungdomsarbeid veldig viktig. Det var betryggende å møte flere kristne ungdommer, og mange av de som var litt eldre, var viktige forbilder. Det ga meg en tryggere tro og tydelig identitet å ta med meg på videregående.

– Så hvordan var det å møte offentlig vgs etter mange år med kristen barneskole, ungdomsskole og ungdomsarbeid?

– Det var en overgang, og jeg ropte ikke ut at jeg var kristen, men jeg svarte ærlig når noen spurte

meg. I samfunnsfagtimene kom det ofte opp ulike etiske spørsmål, og da kunne jeg være der og representere hvordan kristen etikk er og hva vi tenker. Jeg opplevde at jeg fikk mye respekt fra venner selv om flere ikke var enige.

Emil har klare meninger om betydningen av et kristent fellesskap utenom skoletiden.

Fellesskapet i ungdomsarbeidet er viktig. Å Være sammen med andre kristne du kan slappe av med, skaper trygghet. Jeg tror også det er et godt sted å lære. Bibel og forkynnelse er helt sentralt, men også muligheten til å ta opp typiske spørsmål som man får i møte med ikke-kristne. Få opp interessen for apologetikk, som det heter på fint.

Kristen i alle situasjoner

Emil mimrer tilbake.

– Jeg husker særlig godt en tale på et møte med Laget, om å ta med Jesus i hverdagen. Fra å be litt over hvor jeg skal sette meg i lunsjen til å ha en dialog med Jesus på vei til skolen. Dette var en viktig tale for meg som hjalp meg ut av helgekristendom. Det er lett å være festivalkristen. Under og etter leirer blir man gjerne litt gira, men så glipper det litt i skolehverdagen. Talen minnet meg på at jeg er kristen i alle situasjoner.

Kristen i alle situasjoner

– *Du har altså fått tittelen Leder DELK Ung. Hva består arbeidet i nå?*

– Jeg er i gang med samtaler med misjonssekretæren for å se hvordan vi kan samarbeide. Og så er det selvfølgelig fokus på Kvitsundstevnet som vi håper å få lov til å arrangere i år også! I tillegg ser vi litt på hva som skal skje for ungdommene i jubileumsåret. Jeg håper også å få reise litt rundt når situasjonen letter. Jobben i DELK Ung blir en ypperlig praksis for meg i studietiden. Siden jeg vil bli prest er det supert å få jobbe litt med folk!

– *I hele kristen-Norge forsvinner ungdom fra kirkene. Har du noen tanker om hvordan vi kan møte dette?*

– Jeg tror det er en utfordring for mange å flytte hjemmefra og skulle etablere egne rutiner. Det er viktig at kirkegangen er dypt nok rotfestet. Jeg synes det var veldig fint at foreldrene mine dro meg med i kirken på søndager uansett om jeg ville det eller ikke. Etter hvert lærte jeg å sette pris på det og ble vant til at søndag er kirkedag. Det var også fint å ha oppgaver i kirken som barn og ungdom. Det styrket identiteten. Kanskje vi må jobbe litt mer med å feste dette og skape en kultur de kan ta med videre. Og ikke minst oppmuntre dem til å finne et fellesskap i studietiden.

Spennende bibellesning

– *Du som er både teologistudent og ungdomsleder, har du noen lesetips til gode Bibelvaner?*

– Hele Bibelen er veldig fin. I det siste synes jeg det er spennende å lese i profetbøkene. Jeg har opplevd at de blir mer aktuelle når du har litt mer bibelkunnskap bak deg.

– Jeg leste gjennom Jesaja og markerte med tusj hver gang jeg fant noen vers som kunne peke på Jesus, NT eller Den hellige ånd. Det var veldig spennende. Da blir det større fokus på sammenhengene i Bibelen.

– Når jeg leser i NT, markerer jeg det jeg finner i kursiv, for det er henvisninger til GT, så slå jeg opp i GT og markerer det med en egen farge. Hver gang jeg nå ser oransje i GT, da vet at, oi, det er sitert i NT. Det vil jeg gjerne anbefale alle å gjøre. Da blir sammenhengen mellom GT og NT mer tydelig.

Jeg gleder meg til å komme skikkelig i gang med arbeidet, men jeg er litt spent.

” Ungdomsarbeid har vært inngang til mange gode vennskap.

Som teologistudent på Fjellhaug i Oslo synes Emil Simonsen det er ypperlig å jobbe med folk gjennom å være leder for DELK Ung.

Spørsmål eller innspill til Emil? Hvis noen ønsker å komme i kontakt med Emil for spørsmål eller innspill, har Emil sagt at han gjerne tar imot mail fra Underveis lesere! Send en epost til emil.simonsen@delk.no

Finn fem feil! Da de kastet ut garnet der Jesus sa, fikk de så mye fisk at båten nesten sank! De to bildene er nesten like. Finner du de fem feilene på bildet under? (Tegning: Monica Bauleo)

Finn navn på 10 dyr!

Inne i rutenettet er det gjemt 10 dyrenavn. De står fra venstre mot høyre, og nedover. Kan du finne alle?

O	L	V	I	P	O	L	V	I	R	A
K	Y	G	R	A	P	E	K	A	T	T
L	V	I	P	N	A	S	I	N	Å	J
A	F	L	O	D	H	E	S	T	T	S
T	R	Ø	N	A	U	L	E	I	T	O
R	E	V	N	L	N	U	B	L	Æ	M
O	K	E	I	U	D	X	R	O	P	O
P	A	N	K	I	D	R	A	P	I	R
I	B	K	A	N	I	N	T	E	P	O

Gi
barnebladet
Barnas til et barn
du er glad i!

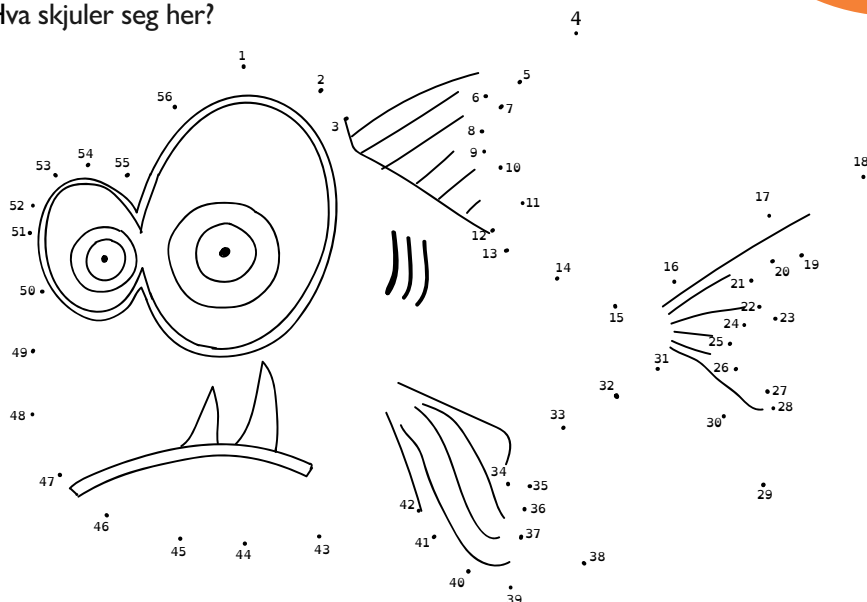
Disse oppgavene er hentet
fra bladet.

Bestill abonnement
på sondagsskolen.no
eller 22 08 71 00.

Prikk til prikk

Tegn en strek fra 1 til 2 og så videre.
Hva skjuler seg her?

Vitser

En musunge tittet
ut av musehullet om
kvelden. Da fikk den se
en flaggermus.
– Mamma! ropte
musungen.
– Jeg har sett en
engel!

– Jeg håper det
ikke blir regn i dag, sa
kengurumamma.
– Det er så travelt når
ungene leker inne.

Les for barna

Barn liker å bli lest for. Er du bestemor, bestefar, onkel, tante, nabo, lærer, storebror, far eller mor? Kanskje det er du som skal lese?

Det lille eselet og Jesus

TEKST OG ILLUSTRASJON / ERLING RANTRUD

Det lille eselet sto og sov. Det er ikke noe rart med å stå og sove, i hvert fall ikke når man er et esel. Det var praktisk også. Soveplassen var nemlig rett foran krybben til det lille eselet og mammaen hans. Selv om solen akkurat holdt på å stå opp, var eselet på vei inn i dyp og deilig drøm. Eselet drømte om gulrøtter og akkurat da den i drømme sa «ja, takk, jeg tar gjerne en gulrot til» og bøyde hodet i takknemlighet, dunket mulen nedi en stor bunke friske røtter i krybben foran ham. Det var søndag morgen og en perfekt måte å våkne på. Eselet tygget fornøyd på sin første munnfull frokost og tittet opp mot lyset.

Eselet så tre menn under fikentreet borte ved brønnen. Den ene hadde masse skjegg og så veldig snill ut. De to andre hadde bare litt skjegg, og fryktelig fillete sandaler! «Jeg tror de har gått langt», sa folen til mammaen sin. «Jeg skjønner ikke hvorfor de bare bruker to bein når de går. Det må være skikkelig slitsomt!» «De er nok på vei til Jerusalem», sa moren. «Noen ganger går de på to, og andre ganger får de litt hjelp av oss med fire», sa hun, og det lille eselet tenkte ikke mere på det. Han likte å hjelpe til når han kunne.

To av mennene kom bort til dem og sa noen menneskeord. Eselet skjønte ikke helt hva de mente, så han vrinsket så høyt han kunne for å få dem til å forklare én gang til hva de ville. Det virket ikke, for den ene mannen skvatt

så voldsomt at han falt baklengs oppi alle de fine gulrøttene, og den andre sto og lo så tårene trillet!

Da kom den snille skjeggete mannen bort, og det skjedde noe veldig rart. Det lille eselet skjønte nøyaktig hva han sa! «Følg meg», sa mannen, «du skal få bære meg inn til Jerusalem. Akkurat sånn som forfedrene dine gjorde med kong David for lenge siden.»

Det lille eselet visste ikke helt hvorfor, men han kjente seg varm og stolt! Og da han for første gang gikk inn portene til den store byen med mannen på ryggen, sto det hundrevis og sikkert tusenvis av mennesker der med palmegreiner i hendene som ropte høyt og sang: «Hosianna! Velsignet være han som kommer i Herrens navn!» Det lille eselet hadde skjønt at Herrens navn, det måtte være Jesus, for det var det vennene hans hadde kalt ham. Eselet skulle ønske han kunne fortsette å bære rundt på Jesus som en konge for alltid!

Noen dager etterpå skjedde det noe fryktelig trist. Det var fredag, men det var akkurat som om solen ikke varmet som skulle. Det lille eselet gikk ved siden av mammaen sin. Hun skulle slepe tømmer bort til Golgata, den store haugen utenfor byen. Der så eselet Jesus igjen. Han hadde en krone på hodet, men ikke en kongekrone, det var en krone av tistler som stakk! Og så hengte de mannen på et kors, og eselet så at han hadde vondt. Eselet sto litt på avstand og skjønte ikke hva som skjedde. «Hva gjør menneskene, mamma?» sa han, men moren bare så ned. «De gjør sånn som mennesker gjør», sa hun. Så døde mannen.

...

Et par dager senere gikk det lille eselet på ny ut sammen med mammaen sin. Solen skinte som om den aldri skulle slutte å skinne! Og der, mellom trærne i en hage, hørte eselet en stemme. Det var Jesus! Han var levende igjen! Han kom bort til eselet og sa: «Takk for at du bar meg da jeg trengte det. Nå vil jeg be deg om en tjeneste til. Disiple mine vet det ikke enda, men om en liten stund skal de reise rundt i hele verden og fortelle om meg. Vil du og familien din bære dem dit de skal? Jeg er sikker på at du vil få dem trygt frem, min venn.» Det lille eselet kjente seg varm og stolt igjen. Tenk at Jesus kalte ham, en liten fole, for sin venn! Og det lille eselet fortalte alle han kjente om alt det flotte som hadde hendt.

SLEKTERS GANG

Døpte	Født	Døpt	Menighet
Brage Sanne Semb, Skien	08.07.20	08.11.20	Telemark
Eva Mørken Bjåland, Våle	29.07.20	15.11.20	Bjerkely
Mathilde Melhus Heum, Tønsberg	04.10.20	29.11.20	Granly
Mathilde Halvorsen, Skien	18.12.20	07.02.21	Telemark
Andre innmeldte: 16			
Døde	Født	Død	Menighet
Roar Andersen, Tønsberg	1956	18.08.20	Granly
Anne Kathrine Hauan, Oslo	1951	22.11.20	Ryenberget
Olav Andreas Dovland, Våler	1933	25.11.20	Østfold
Borghild Sønsterud, Rødberg	1934	27.11.20	Nore
Ivar Sigurd Haug, Rødberg	1939	25.12.20	Nore
Antall utmeldte: 8			

Vigde
I DELKs kirkebøker registreres DELK-vigsler, og de blir omtalt i denne spalten. Underveis vil gjerne formidle når et DELK-medlem har inngått ekteskap, også når det ikke er en DELK-vigsel. Melding kan sendes til bladets redaksjon.

Kort fra hovedstyremøtene 24. november og 26. januar

- Sankthansstevnet ble på styremøtet i november vedtatt flyttet til Bibelskolen i Grimstad med et håp om at en større forsamlingshall skulle gjøre det mulig å arrangere et stevne i 2021.
- På møtet i januar ble situasjonen derimot vurdert til at et fysisk stevne i 2021 må avlyses. Programkomiteen er bedt om å arrangere et digitalt stevne helgen 25.–27. juni.
- Generalforsamlingen (GF 2021) er flyttet til høsten 2021. Det planlegges til lørdag 25. september i en av våre menigheter. Det er håp om at dette kan arrangeres fysisk.
- Budsjett for 2021 er vedtatt. Driftsbudsjettet for DELK viser et underskudd på kr 366 000 for 2021. Dette inkluderer en ramme på inntil kr 500 000 som skal dekke utvikling av nettsidene, etter flere års etterslep på vedlikehold.
- Misjonssekretærens stilling er økt fra 30 % til 40 % stilling, etter innstilling fra misjonskomiteen.
- Ny lønnsmodell for sentralt ansatte vedtatt.
- Høringssvar til strategiplanen for 2022–2025 er samlet, og nytt forslag skal til behandling.
- Etter vedtak i GF 2019 skal rådsmøtets arbeidsoppgaver deles i et samarbeidsorgan bestående av kvinner og menn og et eget læreorgan. En arbeidsgruppe arbeider godt med DELKs organisering, og et konkret forslag forberedes til GF 2021.
- HMS-rutiner gjennomgått og godkjent.
- Valg til komiteer og utvalg i DELK.
- «Veileder for planting og utvikling av menigheter i DELK» er godkjent og publisert på www.delk.no.
- Ungdomsrådets mandat og en endring i prosedyren for prestestilling er endelig godkjent.
- Hauge-jubileet 250 år vedtatt markert i løpet av høsten 2021.
- Hovedstyret takket nei til at DELK skulle være partner i TV Vårt Land.
- Emil Simonsen (21) fra Sandefjord er ansatt som leder DELK Ung i 20 % stilling og startet allerede 1. februar.

Gaver med skattefradrag via Vipps

Vipps med skattefradrag ble raskt populært! Via Vipps #574554 – DELKs skattefradragsordning kommer gavene dit de er ment, om det er til prestetjenesten, misjon, DELK Ung eller til lokale formål. Formål velges i Vipps-appen.

Info om gaver til DELK

Gaver til DELKs arbeid kan gis med eller uten skattefradrag. Skattefradragsordningen gjelder nå ved tre betalingsmåter, enten ved å registrere avtalegiro, eller ved å bruke KID-nr. som man kan få ved å kontakte DELKs kontor. Bankkontonr. for gaver til DELK:
Med skattefradrag: 3000 24 91210
Uten skattefradrag: 2420 22 11085

Gaver uten skattefradrag kan gis direkte:

Bergen menighet: 3000 23 00512
Bjerkely menighet: 3000 37 53553
Dalane menighet: 3270 67 09796
Granly menighet: 2400 23 80478
Horten menighet: 2801 46 83994
Kristiansand menighet: 3000 33 98095
Moe menighet: 3000 24 20259
Nore menighet: 2351 72 09147
Ryenberget menighet: 6011 05 64719
Sotra menighet: 3470 66 20984
Telemark menighet: 2801 31 96763
Østfold menighet: 3000 26 70832
DELK Nord menighet: 4750 73 13201

DELKS MENIGHETER, KIRKER, SKOLER, KONTAKTPERSONER OG ADRESSER

DELKS hovedkontor

Døvikveien 2, 3176 Undrumsdal
Telefon: 33 35 93 50
www.delk.no
E-post: delk@delk.no
Tilsynsmann Bertil Andersson
Telefon: 45 48 22 30
E-post: bertil.andersson@delk.no

Menigheter, kirker, prester og eldste

Bergen, DELK-kirken

Rosenberggaten 1, 5015 Bergen
E-post: bergen@delk.no
Jan Bygstad, prest
Telefon: 93 26 46 42
E-post: jan.bygstad@delk.no
Jon Magne Sønstabø, prest
Telefon: 97 08 76 99
E-post: jon.magne.sonstabo@delk.no
Jon Tore Lie, eldste

Sotra, Håkonsund kirke

Håkonsund, 5379 Steinsland
E-post: sotra.menighet@delk.no
Jan Bygstad, prest
Telefon: 93 26 46 42
E-post: jan.bygstad@delk.no
Vidar Klepsvik, eldste

Undrumsdal, Bjerkely kirke

Døvikveien 2, 3176 Undrumsdal
Morten Askjer, prest
Telefon: 91 73 72 07
E-post: morten.askjer@delk.no
Ole Døvik, eldste
Harald Lie, eldste
Odd Gjerpe, eldste

Dalane, Bedehuset i Egersund

Johan Feyersgate 5, 4370 Egersund
Olaf Engestøl, prest
Telefon: 90 20 41 38
E-post: olaf.engestoel@delk.no
Per Emanuel Valand, eldste
Jostein Vik, eldste

Horten, Langgata kirke

Langgata 50, 3187 Horten
E-post: horten.menighet@delk.no
Erling Ranrud, prest
Telefon: 91 64 20 47
E-post: erling.ranrud@delk.no
John L. Ludvigsen, kontaktperson

Kristiansand menighet

Gyldenløves gate 54, 4614 Kristiansand
Arne Fedeler, eldste
Telefon: 40 48 33 55
E-post: arne.fedeler@yahoo.com

Nore, Fredheim kirke

Sporan, 3630 Rødberg
Morten Askjer, prest
Telefon: 91 73 72 07
E-post: morten.askjer@delk.no
Solveig og Knut Haug, kontaktpersoner

Oslo, Ryenberget kirke

Enebakkveien 152, 0680 Oslo
Menighetskontoret
Telefon: 23 21 01 75 / 23 21 01 76
E-post: ryenbergetkirke@delk.no
Kristoffer Hansen-Ekenes, prest
Telefon: 90 62 80 73
E-post: khe@delk.no
Elisabeth Fehn Olsen, diakon
Egil Helland, eldste
Fred Søndby, eldste

Sandefjord, Moe kirke

Moveien 78, 3221 Sandefjord
E-post: Moe.menighet@delk.no
Erling Ranrud, prest
Telefon: 91 64 20 47
E-post: erling.ranrud@delk.no

DELK Nord

LHL sentret, Høgegga 7, 9151 Storslett
Henning A. Alsaker, prest
Telefon: 41 14 82 15
E-post: henning.alsaker@delk.no
Jens Blomli, eldste

Skien, Telemark Menighet

E-post: telemark.menighet@delk.no
Gudstjenester og møter er på
Skauen Kristelige skole
Fred Arve Fahre, prest
Telefon: 41 47 42 18
E-post: fred.arve.fahre@delk.no
Fredrik Minnesjord, eldste
Magnus Minnesjord, eldste
Karsten Grytnes, eldste

Tønsberg, Granly kirke

Klippeveien 1, 3122 Tønsberg
E-post: granly.menighet@delk.no
Peter Johansen, prest
Telefon: 95 96 26 54
E-post: peter.johansen@delk.no
Tore Slettvik, eldste
Kjetil Gilje, eldste
Arvid Ludvigsen, eldste
Rina Husby, diakon

Østfold, Missingmyra bedehus

Missingmyrveien 6, 1640 Råde
E-post: ostfold.menighet@delk.no
Boe Johannes Hermansen, prest
Telefon: 99 61 28 22
E-post: boe.johannes.hermansen@delk.no
Olav I. Markussen, eldste
Karstein Sletteng, eldste

Grunnskoler

Oslo: Ryenberget skole,

Enebakkvn 152, 0680 Oslo
Telefon: 23 21 01 61
E-post: post@ryenbergetskole.no

Undrumsdal: Bjerkely skole

Døvikveien 2, 3176 Undrumsdal
Telefon: 33 06 30 30
E-post: post@bjerkelyskole.no

Sandefjord: Moe skole

Movn 78, 3221 Sandefjord
Telefon: 33 48 73 40
E-post: kontor@moeskole.no

Skien: Skauen kristelige skole

Jon Alvsonsgt 14, 3746 Skien
Telefon: 35 50 54 00
E-post: post@skauensskole.no

Tønsberg: Granly skole

Postboks 70, 3109 Tønsberg
Telefon: 33 00 31 10
E-post: post@granlyskole.no

DELKs utsendinger

Ektepar med barn som er kristent fagpersonell i Nord-Afrika via NLM.

Ettåring i Sentral-Asia via NLM

E-post til utsendingene sendes via andreas.johansson@delk.no

Torunn og Arild Minnesjord
Etiopia via NLM.

E-post: tminnesjord@nlm.no

Mer kontakt-
informasjon om
menighet og skole
finner du på
www.delk.no

Har du
flyttet?

Husk å melde
fra til Underveis,
så får du bladet på
din nye adresse!

Følg med på www.delk.no og DELKs Facebook-sider

DELK

SANKTHANSSTEVNET

På nett / 25.-27. juni 2021

Sankthansstevnet 2021 blir på nett også denne sommeren. I år håper vi at hver menighet samles rundt en storskjerm lokalt, og samtidig har felleskap med de andre menighetene digitalt.

Noe av programmet vi håper å tilby er:

Seminarer
Innslag for barn og unge
Gudstjeneste
Misjonsmøte

Følg med på programmet på delk.no/stevnet2021

Vi møtes på delk.no/tv